

וזכנו
לקבל
שבתות
מתוך
רוב
שמחה

סדר הדלקת נרות

לשבת

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת.

ליום טוב

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (לשבת: שַׁבָּת וְשֶׁל)
יוֹם טוֹב.

ליום הכפורים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ
לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (לשבת: שַׁבָּת וְשֶׁל)
יוֹם הַכְּפוּרִים.

ביום טוב (חוץ מליל שביעי של פסח) מברכים אחר הברכות הנ"ל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהֲחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵךְ
הַזֶּה.

תוכן הענינים

3.....	סדר הדלקת הנרות
4.....	ברכת הבנים
5.....	סדר ליל שבת
12.....	קידוש לליל שבת
14.....	זמר בר יוחאי
15.....	זמירות לליל שבת
23.....	קידושא רבא
26.....	זמירות ליום שבת
32.....	סדר סעודה שלישית
35.....	בקשה למוצאי שבת
36.....	סדר הברלה
38.....	זמירות למוצאי שבת
46.....	סדר ברכת המזון - אשכנז
56.....	סדר ברכת מעין שלש - אשכנז
57.....	סדר ברכת המזון - עדות המזרח
66.....	סדר ברכת מעין שלש - עדות המזרח
67.....	שירים חסידיים

עיצוב ועימוד:

מנהג הנשים לומר תפלה זו לאחר הדלקת נרות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם
נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמֹנִיּוֹת, וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה
וְיִרוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת:

תפלה לאשה אחרי הדלקת הנרות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּחַוֹּנֵן אוֹתִי (וְאֶת
אִישִׁי) וְאֶת כָּל קְרוֹבֵי, וְתִתֵּן לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים
וְאֲרוּכִים, וְתִזְכְּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹבָה וּבְרָכָה, וְתִפְקְדֵנוּ בְּפִקְדוֹת
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, וְתִשְׁכַּח שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ, וְזַכְּנֵי לַגְּדֹל בָּנִים וּבָנֵי
בָּנִים חֲכָמִים וְנִבְוִנִים, אוֹהֲבֵי יי, וְרֵאֵי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אָמֵת וְרַע
קָדֵשׁ, בְּיַד דְּבָקִים, וּמְאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים וּבְכָל מְלָאכַת עֲבוֹדַת הַבּוֹרָא, אָנָּה, שְׁמַע אֶת תְּחִנָּתִי
בְּזִכְוֹת שְׁרָה וְרִבְקָה רַחֵל וְלֵאָה אֲמוֹתֵינוּ, וְהָאֵר גְּרֵנוּ שְׁלֵא
יִכָּבֵד לְעוֹלָם וָעֶד, וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה, אָמֵן:

ברכת הבנים

מנהג ישראל לברך את הילדים בלילי שבת כשבאים מבית הכנסת:

לזכר: יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים בְּאִפְרָיִם | לנקבה: יְשִׁימְךָ אֱלֹהִים בְּשָׂרָה
וּכְמִנְשָׁה: רִבְקָה רַחֵל וְלֵאָה: | רִבְקָה רַחֵל וְלֵאָה:
יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַנְךָ: יִשְׂא יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ, וְיִשֵּׂם לְךָ שְׁלוֹם:

סדר ליל שבת

כשיבא מבית הכנסת לביתו יאמר זה:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲכֵי
עֲלִיּוֹן. מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
ג"פ:

בוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
עֲלִיּוֹן. מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
ג"פ:

בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
עֲלִיּוֹן. מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
ג"פ:

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
עֲלִיּוֹן. מִמְּלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
ג"פ:

כִּי מִלְּאֲכֵי יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָבְרֵיךָ:
יי יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

רבוץ כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום
 מלך אביר מלך ברוך מלך גדול מלך דובר
 שלום מלך הדור מלך ותיק מלך זך מלך חי
 העולמים מלך טוב ומטיב מלך יחיד ומיוחד מלך
 כביר מלך לובש רחמים מלך מלכי המלכים מלך
 נשגב מלך סומך נופלים מלך עשה מעשה
 בראשית מלך פודה ומציל מלך צח ואדום מלך
 קדוש מלך רם ונשא מלך שומע תפלה מלך תמים
 דרבו. מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על
 כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד
 לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותי בני
 בריתי. וברוכים הם מלאכיה הקדושים והטהורים
 שעשים רצונך. אדון השלום מלך שהשלום שלו
 ברכני בשלום ותפקד אותי ואת כל בני ביתי וכל
 עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך
 עליון על כל צבא מרום. יוצרנו יוצר בראשית.
 אחלה פניך המאירים שתזכה אותי ואת כל בני
 ביתי למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני
 אדם (וחוה) ובעיני כל רואינו לעבודתך. וזכנו
 לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עשר
 וכבוד ומתוך מעוט עונות. והסר ממני ומכל בני
 ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חלי וכל מיני
 מדוה וכל מיני דלות ועניות ואביונות ותן בנו יצר

טוב לעבדך באמת וביראה ובאהבה ונהיה
 מכבדים בעיניך ובעיני כל רואינו כי אתה הוא
 מלך הכבוד פי לך נאה פי לך יאה: אנא מלך
 מלכי המלכים צוה למלאכיה מלאכי השרת
 משרתי עליון שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם
 לביתי ביום קדשנו כי הדלקתי נרותי והצעתי
 מטתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת. ובאתי
 לביתך להפיל תחנוני לפניך שתעביר אנהתי.
 ואעיד אשר בראת בששה ימים כל היצור. ואשנה
 ואששלש עוד להעיד על כוסי בתוך שמחתי כאשר
 צויתני לזכרו ולהתענג ביתר נשמתי אשר נתת
 בי: בו אשבות כאשר צויתני לשרתך וכן אגיד
 גדלתך ברנה. ושוייתי יי לקראתי שתרחמני עוד
 בגלותי לגאלני ולעורר לבי לאהבתך. ואז אשמור
 פקודיך וחקיך בלי עצב ואתפלל בדת כראוי
 וכנכון: מלאכי השלום בואכם לשלום ברכוני
 לשלום ואמרו ברוך לשלחני הערוף. וצאתכם
 לשלום מעתה ועד עולם אמן סלה:

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה:
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה
צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה

בְּאֲנִיּוֹת סוֹחַר מִמְרַחֵק תְּבִיא לַחֲמָה: וְתִקֵּם
 בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ וְחֵק
 לְנִעְרֹתֶיהָ: זְמִמָּה שְׂדֵה וְתִקְחֶהוּ מִפְּרֵי כַפֵּיהָ
 נִטְעָה כֶּרֶם: חֲגֵרָה בְּעוֹז מִתְנִיָּה וְתֵאמֵץ
 זְרוּעֹתֶיהָ: טַעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה לֹא יִכְבֶּה
 בְּלִילָה נֶרְהָ: יְדִיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר וְכַפֵּיהָ
 תִּמְכּוּ פָלֶה: כֶּפֶה פְּרָשָׁה לְעֵנִי וְיְדִיהָ שְׁלָחָה
 לְאֲבִיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כָל
 בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים: מִרְבֵּידִים עֲשֵׂתָה לָּהּ שֵׁשׁ
 וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בְּעֵלָה
 בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי אֶרֶץ: סִדִּין עֲשֵׂתָה וְתִמְכֹּר
 וְחֲגוֹר נִתְּנָה לְפִנְעֵנִי: עֹז וְהִדְר לְבוּשָׁה
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פִּתְחָה בְּחֻכְמָה
 וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה הִלִּיכּוֹת
 בֵּיתָהּ וְלָחֵם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְּנֵיהָ
 וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בְּעֵלָה וַיַּהֲלִלָהּ: רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ
 חָיִל וְאֵת עֲלִית עַל כְּלִנָּה: שָׁקַר הַחֹן וְהֶבֶל
 הִיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְהַלָּל: תִּנּוּ לָהּ
 מִפְּרֵי יְדִיהָ וַיַּהֲלִלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ:

כל אדם יאמר זה המאמר מהוהר המסוגל לנשמה המדבר מכבוד סעודה זו:
 זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר כְּתִיב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וַכְּתִיב בְּפוֹן שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא תִהְיֶה
 בו. וְכִיּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכַּח בַּהּ מוֹזְנֵי מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בַּהּ אֵלְא אֵלְא הַכִּי תֵאנָא. כָּל
 בְּרַכְּאָן דְּלַעֲלֹא וְתִמָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תִּלְוִן וְתֵאנָא אִמְרֵי לֹא אֲשַׁתְּכַח מִנָּא
 בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה מְשׁוּם דְּהֵהוּא יוֹמָא מְתַבְּרַכְּאָן מִנָּה כָּל שְׁמָא יוֹמִין עֲלֵאִין וְכָל
 חַד וְחַד יְהִיב מוֹזְנָא לְתַמָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי מַהֲהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְבְּרַכְּאָן בְּיוֹמָא
 שְׁבִיעָאָה. בְּגִין כֶּךָ מֵאֵן דְּאִיהוּ בְּרַכְּאָן דְּמַהֲיִמְנוּתָא בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרָא,
 וְלֹאֲתַקְנָא סְעוּדָתָא בְּלִילָא דְּשַׁבְתָּא בְּגִין דְּיִתְבְּרַךְ פְתוּרָה כָּל אִינוּן שְׁמָא יוֹמִין
 דְּהָא בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲזַדְּמִן בְּרַכָּה לְאֲתַבְּרַכָּא כָּל שְׁמָא יוֹמִין דְּשַׁבְתָּא וּבְרַכְתָּא
 לֹא אֲשַׁתְּכַח בְּפְתוּרָא רִיקְנִיָּא וְעַל כֶּךָ בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרָה בְּלִילָא דְּשַׁבְתָּא
 בְּנִתְמָא וּבְמוֹזְנֵי. רַבִּי יִצְחָק אָמַר אֲפִילוּ בְּיוֹמָא דְּשַׁבְתָּא נִמְי. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר
 בְּעֵי לְאֲתַעְנְגָא בְּהַאי יוֹמָא וּלְמִיכַל תִּלַּת סְעוּדֵי בְּשַׁבְתָּא בְּגִין דְּיִשְׁתַּכַּח שְׁבָעָא
 וְעוּגָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא: רַבִּי אַבָּא אָמַר לְאֲזַדְּוּגָא בְּאִינוּן יוֹמִין דְּלַעֲלֹא.
 דְּמִתְבְּרַכְּאָן מַהֲיִ יוֹמָא וְהַאי יוֹמָא מְלִיא רִישִׁיהָ דְּזַעִיר אֲנַפִּין מִטְּלָא דְּנַחֲתִית
 מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָלָא וְאֲשִׁיל לְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין קְדִישִׁין תִּלַּת זְמַנֵּי מִכַּד
 עַל שַׁבְתָּא בְּגִין דְּיִתְבְּרַכּוּן כְּלַחוּן כְּתָרָא. וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאֲתַעְנְגָא תִּלַּת
 זְמַנֵּין אֵלִין דְּהָא בְּהַאי מְלִיא מְהִימְנוּתָא דְּלַעֲלֹא בְּעִתִיקָא קְדִישָׁא וּבְזַעִיר אֲנַפִּין
 וּבְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְאֲתַעְנְגָא בְּהוּ וּלְמַחְדֵי בְּהוּ. וּמֵאֵן דְּגַרַע
 סְעוּדָתָא מְנִיחוּ אֲתַחוּי פְּגִימוּתָא לְעֵלָא וְעוּגוּשָׁה דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ סִגִּי. בְּגִינֵי כֶּךָ
 בְּעֵי לְסַדְרָא פְתוּרָה תִּלַּת זְמַנֵּי מִכַּד עַל שַׁבְתָּא וְלֹא יִשְׁתַּכַּח פְתוּרָה רִיקְנִיָּא
 וְתִשְׁרִי בְּרַכְתָּא עֲלֶה כָּל שְׁאָר יוֹמָא דְּשַׁבְתָּא וּבְהַאי מְלָה אֲחֻזִּי וְתִלֵּי מְהִימְנוּתָא
 לְעֵלָא: רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הַאי מֵאֵן דְּאֲשִׁלִּים תִּלַּת סְעוּדֵי בְּשַׁבְתָּא קְלָא נְפִיק
 וּמְכַרְזָא עֲלֶה אִזוּ תִתְעַנְג עַל יְיָ. דָּא סְעוּדָתָא חֲדָא לְקַבֵּל עִתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָל
 קְדִישִׁין. וְהַרְבַּתְיָהּ עַל בְּמִתֵּי אֶרֶץ. דָּא סְעוּדָתָא תְּנִינָא לְקַבֵּל חַקְלָא דְּתַפּוּחִין
 קְדִישִׁין. וְהַרְבַּתְיָהּ נַחֲלַת יַעֲקֹב אַבִּיָּה, דָּא הוּא שְׁלִימוּ דְּאֲשִׁתִּילִים בְּזַעִיר אֲנַפִּין
 לְקַבֵּלָה בְּעֵי לְאֲשִׁלְמָא סְעוּדָתָהּ וּבְעֵי לְאֲתַעְנְגָא בְּכַלְהוּ סְעוּדֵי וּלְמַחְדֵי כָּל
 חַד וְחַד מְנִיחוּ מְשׁוּם דְּאִיהוּ מְהִימְנוּתָא בְּכַלְהוּ שְׁלִימָתָא. וּבְגִין כֶּךָ שַׁבְתָּא
 אֲתִיקָר מִכָּל שְׁאָר זְמַנֵּין וְחִינּוּן מְשׁוּם דְּכָלָא בַּהּ אֲשַׁתְּכַח וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הַכִּי
 בְּכַלְהוּ זְמַנֵּין וְחִינּוּן. אָמַר רַבִּי חִזְיָא בְּגִין כֶּךָ מְשׁוּם דְּאֲשַׁתְּכַח כְּלָא בַּהּ אֲדַכְּר
 תִּלַּת זְמַנֵּין דְּכְתִיב וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. רַבִּי אַבָּא (נִי"א רַב הִמְנוּנָא סְבָא) כַּד הוּוּ יְתִיב

בסעודתא דשבתא הוי חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אתרא הוה אמר דא היא סעודתא דקודשא ברין הוא וכן בכלהו סעודתי והוה חדי בכל חד וחד. כד הוה אשלים סעודתי אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא. רבי שמעון כד הוה אתי לסעודתא הוה אמר הכי, אתקינו סעודתא דמהימנותא עלאה. אתקינו סעודתא דמלכא. כד אשלים סעודתא מליהא והוה יתיב וחד, הוה מקרוי עלה או תתענג על וי והרבבתיך על בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. אמר רבי אלעזר לאבוי, אלון סעודתי הוה מתתקנו. אמר לה ליליא דשבתא כתיב בה והרבבתיך על בְּמַתִּי אֶרֶץ. בה בליליא מתברכא מטרוניתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא פתורה דבר נש ונשמתא אתוספת והיא ליליא חדה דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחדי בסודתא למיכל סעודתא דמטרוניתא:

ואח"כ יאמר זה הזמר:

אתקינו סעודתא דמהימנותא. שלמתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין. וזער אנפין ועתיקא קדישא. אתין לסעדא בהדה:

א זמר בשבחין, למיעל גו פתחין, דבחקל תפוחין, דאנון קדישין:
 ב זמין לה השתא, בפתורא חדתא, ובמנרתא טבתא, דנברא על רישין:
 ג מינא ושמאלא, ובניהו כלה, בקשוטין אולא, ומאנין ולבושין:
 ד חבק לה בעלה, וביסודא דילה, דעביד ניקח לה, יחא זמר בשבחין, למיעל גו פתחין, דבחקל תפוחין, דאנון קדישין:
 ה זמין לה השתא, בפתורא חדתא, ובמנרתא טבתא, דנברא על רישין:
 ו מינא ושמאלא, ובניהו כלה, בקשוטין אולא, ומאנין ולבושין:
 ז חבק לה בעלה, וביסודא דילה, דעביד ניקח לה, יחא זמר בשבחין, למיעל גו פתחין, דבחקל תפוחין, דאנון קדישין:
 ח דו סגי ייתי, ועל חדא תרתמי, נהורא לה ימטי, ובברכאן דנפישין:
 ט ריבו שושבינין, עבידו תקונין, לאפשא זינין, ונונין עם רחשין:
 י מעבד נשמתין, ורוחין

חדתין, בתרתין ותלתין, ובתלתא שבשין:
 א עטורין שבועין לה, ומלכא דלעלא, דיתעטר כלא, בקדיש קדישין:
 ב שימין וסתימין, בגו כל עלמין, ברם עתיק יומין, הלא בטיש בטישין:
 ג הא רעוא קמיה, דתשרי על עמיה, דיתענג לשמיה, במתיקין ודובשין:
 ד סדר לדרומא, מנרתא דסתימא, ושלחן עם נהמא, למבצע על פתא, כזיתא וכביעתא, תרין יודין נקטא, סתימין ופרישין:
 ה משח זיתא דכיא, דטחנין רחיא, ונגדין נחלא, בגוה בלחישין:
 ו הלא נימא רזין, ומלין דגניזין, דליתרון מתחזין, טמירין וכבישין:
 ז אתעטרא כלא, ברזין דלעילא, בגו האי הלולא, דעירין קדישין:
 ח ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשף טלא עלאה מינה למללא רישיה דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא. ויתמשף מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא וחדותא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי ועל כל בני ישראל עמיה ויפרקינגא מכל עקתינ בישין דיתון לעלמא וזמין ויתיהב לנא מוזנא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא ממולא דכל מוזנא ביה תליא וישובינגא מעינא בישא ומחרבא דמלאך המוות ומדינה של גיהנם. וייתי לנא ולכל נפשתינא חנא וחסדא וחי אריכי ומוזני רוחי ורחמי מן קדמיה. אמן בן יהי רצון אמן ואמן:

קידוש לליל שבת

עומד ומסתכל בנרות ואומר בלחש:

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשׁוֹכֵנֵתֶיהָ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, הֲרִינֵי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה לְקֹדֶשׁ עַל הַיַּיִן, בְּדַבְּתֵיב, זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, זְכָרְהוּ עַל הַיַּיִן:

בלחש: ויִרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד

וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר:

יּוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ
שָׁבַת מְכָל מְלַאכְתּוֹ, אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרֻנָּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגָּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְרָצָה בָּנוּ, וְשָׁבַת
קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ,

זְכָרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. (כִּי

הוּא יוֹם) תְּחַלֶּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, (כִּי בָנוּ

בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים.)

וְשָׁבַת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן

הַנְּחַלְתָּנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדֵּשׁ

הַשָּׁבַת:

בשבת חוה"מ סוכות אומרים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה.

זמירות לליל שבת

זה הזמר מיוסד מן חרונו שני והלאה על פי א"ב והחלק הרביעי הוא פסוק
ובחרונו הראשון מפני ענותנותו של המחבר חתם שמו בר"ת שניות של ג'
חלקי חרונו שהם מקדש, שומר, הרבה ר"ת משה:

כל מקדש שביעי כראוי לו. כל שומר שבת בדת מחללו.
שכרו הרבה מאד על פי פעלו. איש על מחנהו ואיש
על דגלו: אוהבי יי המחפים בבנין אריאל. ביום השבת
שישו ושמחו במקבלי מתן נחליאל. גם שאו ידיכם קדש
ואמרו לאל. ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל:
דורשי יי זרע אברהם אוהבו. המאחרים לצאת מן
השבת וממהרים לבא ושמחים לשמרו ולערב ערובו. זה
היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת משה במצות
שבת גרוסה. חרותה ליום השביעי ככלה בין רעותיה
משבצה טהורים יירשונה ויקדשונה במאמר כל אשר
עשה. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה:
יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו. כל זרע יעקב וכבודו
בדבר המלך ודתו. לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו.
כל עדת ישראל יעשו אותו: משך חסדה לידעיה אל קנא
ונוקם. נוטרי ליום השביעי זכור ושומר להקם. שמחם
בבנין שלם באור פני תבתיקם. ירוץ מדשן ביתך ונחל
עדניה תשקם: עוזר לשובתים בשביעי בחריש ובקציר
עולמים פוסעים בו פסיעה קטנה. סועדים בו לברך שלש
פעמים. צדקתם תצהיר באור שבעת הימים. יי אלהי
ישראל אהבת תמים. יי אלהי ישראל תשועת עולמים:

זמר בר יוחאי

מחבר הזמר רבי שמעון לביא זי"ע ושמו חתום בתחילת הבתים:

בר יוחאי נמשחת אשך, שמן ששון מחבריה:

בר יוחאי ש מן משחת קדש נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ
גור הקדש, חבוש על ראשך פאך: **בר יוחאי**
בר יוחאי מ ושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברכת, במערת
צורים שעמדת, שם קניית הודך והדרך: **בר יוחאי**
בר יוחאי ע צי שטים עומדים למודי ה הם לומדים, אור מפלא
אור היקוד הם יוקדים, הלא המה יורוך מורך: **בר יוחאי**
בר יוחאי ו לשדה תפוחים עליה ללקט בו מרקחים, סוד תורה
כציצים ופרחים נעשה אדם נאמר בעבורך: **בר יוחאי**
בר יוחאי נ אורת בגבורה ובמלחמת אש דת השערה, וחרב
הוצאת מתערה שלפת נגד צורךך: **בר יוחאי**
בר יוחאי ל מקום אבני שיש הגעת ופני אריה ליש, גם גלת
כותרת על עיש תשורי ומי ישורך: **בר יוחאי**
בר יוחאי ב קדש הקדשים קו ירק מחדש חדשים שבע שבתות
סוד חמשים קשרת קשרי ש"ן קשריה: **בר יוחאי**
בר יוחאי י ו"ד חכמה קדומה השקפת לכבודה פנימה, ל"ב נתיבות
ראשית תרומה את כרוב ממשח ויו אורך: **בר יוחאי**
בר יוחאי א ור מפלא רום מעלה יראת מלהביט כי רב לה,
תעלומה ואין קורא לה, נמת עין לא תשורך: **בר יוחאי**
בר יוחאי א שרי יולדתך, אשרי העם הם לומדיה, ואשרי העומדים
על סודך לבושי חשן תמיה ואורך: **בר יוחאי**

בר יוחאי נמשחת אשך, שמן ששון מחבריה:

זה הזמר שם המחבר משה וחתם שמו בג' ראשי החרוות: מנוחה, שמי, הוא:

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לַיהוּדִים יוֹם
שַׁבָּתוֹן יוֹם מַחְמָדִים.
שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו הֵמָּה מְעִידִים. כִּי
לְשֵׁשָׁה כָּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי
שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים. כָּל צָבָא מְרוֹם
גְבוּהִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאָדָם וְחַיִּת
רְאֵמִים. כִּי בִּיהַ יֵי צוֹר עוֹלָמִים: הוּא
אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סִגְלָתוֹ. שָׁמֹר
לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שַׁבַּת קִדְשׁ
יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שַׁבַּת אֵל מְכַל
מְלֹאכְתוֹ בְּמִצְוֹת שַׁבַּת אֵל יַחֲלִיץָּ.
קוֹם קְרָא אֱלֹיו יַחֲיֵשׁ לְאַמְצָף. נִשְׁמַת
כָּל חַי וְגַם נְעֲרִיץָּ. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה
כִּי כָּבֵר רִצָּף: בְּמִשְׁנֵה לָחֶם וְקִדּוּשׁ
רְבָה. בְּרוֹב מְטַעְמִים וְרוּחַ נְדִיבָה.
יִזְכּוּ לְרַב טוֹב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ.
בְּבִיאַת גּוֹאֵל לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא:

זה הזמר שם המחבר מנחם והסימן מתחיל מהחרוז השני: מערב, נחלת,
חפציק, מעין:

מָה יְדִידוֹת מְנוּחָתְךָ, אֶת שַׁבַּת הַמְּלָכָה, בְּכֵן נְרוּץ
לְקִרְאָתְךָ, בּוֹאֵי כְּלָה נְסוּכָה, לְבוּשׁ בְּגָדֵי
חֲמוּדוֹת. לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָּה. וְתַכַּל כָּל הָעֲבוּדוֹת.
לֹא תַעֲשׂוּ מְלֹאכָה: לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרְבוּרִים
וּשְׁלֵיוֹ וְדָגִים: מְעַרְב מְזַמִּינִים כָּל מִינֵי מְטַעְמִים.
מִבְּעוֹד יוֹם מוּכָנִים תִּרְנַגּוּלִים מְפֻטָּמִים. וְלַעֲרוֹף
בּוֹ כַּמָּה מִינִים, שְׁתוֹת יֵינוֹת מִבְּשָׁמִים. וְתַפְנוּקֵי
מְעַדְנִים. בְּכָל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: **להתענג** נְחַלַּת יַעֲקֹב
יִירָשׁ, בְּלֵי מְצָרִים נְחַלָּה וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וְרָשׁ,
וְתִזְכּוּ לְגֵאֲלָהּ. יוֹם שַׁבַּת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהֵייתֶם לִי
סִגְלָה. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ, וּבְשַׁבְעֵי נְגִילָה:
להתענג חֲפְצֵיךָ אֲסוּרִים, וְגַם לַחֲשׁוֹב חֲשֻׁבוֹנוֹת.
הִרְהוּרִים מְתָרִים וְלִשְׁדֹף הַבְּנוֹת. וְתַנּוּק לְלַמְדוֹ
סִפֵּר. לְמַנְצַח בְּנִגִּינוֹת. וְלַהֲגוֹת בְּאִמְרֵי שִׁפְרָה. בְּכָל
פְּנוֹת וּמְחַנּוֹת: **להתענג** הַלּוֹכֵף תִּהְיֶה בְּנַחַת. עוֹנֵג
קְרָא לְשַׁבַּת. וְהַשְׁנֵה מְשַׁבַּחַת. פְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת.
בְּכֵן נִפְשֵׁי לָךְ עֲרָגָה. וְלִנּוּחַ בְּחַבְתָּ. כְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה.
בּוֹ יִנּוּחוּ בֵּן וּבַת: **להתענג** מְעִין עוֹלָם הַבֹּא. יוֹם
שַׁבַּת מְנוּחָה. כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. יִזְכּוּ לְרוֹב
שִׁמְחָה. מִחֲבִלֵי מְשִׁיחַ יִצְלוּ לְרוּחָהּ. פְּדוּתֵינוּ
תְּצַמִּיחַ וְנִס יִגּוֹן וְאַנְחָה: **להתענג**

זה הזמר שם המחבר יהונתן חזק וחתם שמו בראשי החרוזים: יום, הבשר, ואם, נשים, תנו, נפש. חוקותיה, זה, קולי:

י ום שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ הוּא אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שׁוֹמְרֵהוּ. וְעַל הַיַּיִן וְכִרְהוּ וְאֵל יְשִׁים אֶל לְבוֹ. הַפִּיס רַק וְאֵין בּוֹ. יִשְׁמַח וַיִּרְנֶה. וְאִם לֹא. הַצּוֹר יִפְרַע אֶת חוּבוֹ:

ה בֶּשֶׁר יַיִן וְדָגִים, וְאֵל יַחְסֵר בְּתַעֲנוּגִים. וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לְפָנָיו צַגִּים. זֶה יִהְיֶה שְׂכָרוֹ. אֲשֶׁר חָפֵץ בִּיקְרוֹ. יוֹסֵף חֲצָה דָג, וּמֵצֵא מַרְגְּלִיּוֹת בְּבִשְׂרוֹ:

ו אִם שְׁלָחַן כְּדַת עֲרוּף וּמְלֶאכֶּה אֵל יַעֲנֶה בְרוּף. זֶה יִהְיֶה זְמַן אֲרוּף. וְאוֹיְבָיו יִהְיוּ כְדוּמָן. וּמְלֶאכֶּה רַע יַעֲנֶה אֲמֵן. בַּעַל כְּרָחוּ יִסְפֵּר שְׂבָחוֹ. שְׁמוֹ יַעֲלֶה כְּטוֹב שְׁמֵן:

ז שִׁים נְרוֹת תִּדְלִיקָנָה. וְדוֹק נְדוֹת תִּחְזִיקָנָה וְהַחֲלוֹת תִּסְיַקָנָה. יִגַּן בַּעֲדָן זְכוּתָן. יוֹם בֹּא עַת לְדַתָּן. וְאִם לֹא עֲבָרוּ וַנּוֹהֲרוּ. אַזִּי קְרוּבָה לְדַתָּן:

ח נוֹ שֶׁבַח וְשִׁירָה. לְאֵל אֲשֶׁר שֶׁבֶת בְּרָא. וְלִנּוּ בּוֹ נִתֵּן תּוֹרָה, קָרָא לְמֹשֶׁה מִתְּנָה. בְּבֵית גְּנֹזֵי הָיָא טְמוּנָה. לָךְ יֵאָתֶה וְקַח אוֹתָהּ. תְּנָה לַעֲדַת מִי מְנָה:

ט פֶּשׁ כִּי נֶאֱנַחָה בָּא שֶׁבֶת בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשׁוּן וְשִׁמְחָה. בְּרָכוּ וְקִדְשׁוּ בְּמֵן. מְלַרְדַּת לַעַם לֹא אֶלְמֵן. וְהַשֶּׁבֶת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּפִיסַת בְּרַ אֲשֶׁר טָמֵן:

י קוֹתִיָּה בְמֵרָה. נִצְטוּוּ בְּאִזְהָרָה. בְּהֲרָרִים בְּשַׁעֲרָה. תְּלוּיִם הַלְכוּתִיָּה. שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ יִנְחִלוּ. לְיוֹם שְׁפִלוּ שֶׁבֶת בְּצַבְאוֹתֶיהָ:

יא הַ הָאוֹת אֲשֶׁר שֵׁם אֵל. בִּינוּ וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל. סְמִבְטִיּוֹן הַנְּהָר שְׁבֶכֶל יוֹם רָץ וְנִמְקָהר יוֹכִיחַ בּוֹ מְנוּחַ. תִּשְׁיֵב לְמִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל: ק וְלֵי קוֹלוֹת יַחְדָּלוּן, בְּעַת שִׁירֵי יִגְדָּלוּן, כִּי כִטַּל הֵם יִזְלוּן, וְאֵל יִשִּׁיגוּ גְבוּלֵי, בְּאוֹרַח שִׁיר נֶפֶל חֲבָלֵי, הַתְּקוּשְׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמְשׁוּ בְּנוֹר שִׁיר שְׁפָרָה לִי: הַתְּקוּשְׁשׁוּ

זה הזמר סימנו ישראל והסימן מתחיל בראשי החרוזות: יה, שבחין, רברבין, אלהא, למקדשך. והוא ר' ישראל בר' משה הלוי נאגארה שר' יהודה אריה די מודינא אמר עליו לא קם בישראל כישראל:

י הַ רְבוֹן עֲלַם וְעֲלַמְיָא, אַנְתָּ הוּא מְלַכָּא מְלָךְ מְלַכְיָא עוֹבֵד גְבוּרְתָךְ וְתַמְהִיָּא שְׁפַר קְדָמָךְ לְהַחְוִיָּא: יו הַ רְבוֹן

יא בַּחִין אֲסִדֵּר צַפְרָא וְרַמְשָׂא לָךְ אֱלֹהָא קְדִישָׁא דִּי בְרָא כָּל נַפְשָׂא, עִירִין קְדִישִׁין וּבְנֵי אַנְשָׂא, חַיּוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא: יב הַ רְבוֹן

יב בְּרַבִּין עוֹבְדֵיךָ וְתַקִּיפִין, מְכִיךְ רַמְיָא וְזַקִּיף כְּפִיפִין, לוֹ יַחֲיֶה גְבַר שְׁנִין אֶלְפִין, לָא יַעוֹל גְבוּרְתָךְ בְּחוּשְׁבַנְיָא: יג הַ רְבוֹן

יג לְהָא דֵּי לִיָּה יִקַּר וּרְבוּתָא, פְּרוּק יַת עֲנָךְ מִפּוּם אַרְיֹתָא, וְאַפִּיק יַת עֲמִךְ מִגּוֹ גְלוּתָא, עַמְךָ דִּי בְּחַרְתָּ מִכָּל אַמְיָא: יד הַ רְבוֹן

יד מִקְדָּשְׁךָ תּוֹב וּלְקָדֵשׁ קוֹדֵשִׁין, אַתָּר דִּי בַּהּ יַחְדוּן רוּחִין וְנַפְשִׁין, וַיִּזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וּרְחִשִׁין, בִּירוּשָׁלַם קְרִתָּא דְשׁוּפְרִיָּא: יו הַ רְבוֹן

השיר הזה נתייחד בחרוזיו כנגד ברכת הון וברכת הארץ וברכת ירושלים
 שהם דאורייתא וחרזו האחרון נגד ברכת הכוס:
צור מִשְׁלוֹ מִשְׁלוֹ אֶכְלְנוּ בְּרַכּוֹ אַמוּנִי, שְׂבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ
 כְּדָבָר יְיָ:
הָזֶן אֶת עוֹלָמוֹ רוּעֵנוּ אֲבִינוּ, אֶכְלְנוּ אֶת לַחֲמוֹ, וְיִינוּ
 שְׁתִּינוּ, עַל כֵּן נוֹדָה לְשִׁמּוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ, אֲמַרְנוּ
 וְעִנִּינוּ, אֵין קְדוֹשׁ כִּיִּי:
בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נִבְרָךְ לֹאֲלֵהֵינוּ, עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה (טוֹבָה)
 שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ, מִזֶּהוּן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעִי לְנַפְשֵׁנוּ,
 חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ, וְאָמַת יְיָ:
רַחֵם בְּחֲסִדְךָ, עַל עַמְךָ צוּרְנוּ, עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
 זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֹתֶיךָ, בְּן דָּוִד עַבְדְּךָ, יָבֵא וְיִגְאָלְנוּ,
 רוּחַ אֲפִינוּ, מְשִׁיחַ יְיָ:
יִבְנֶה הַמַּקְדֵּשׁ, עִיר צִיּוֹן תְּמַלֵּא, וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ,
 וּבְרַנְּנָה נַעֲלֶה, הַרְחֲמֵן הַנֶּקְדֵּשׁ, יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה, עַל
 כּוֹס יַיִן מְלֵא, כְּבִרְכַת יְיָ:
זמר לרבי אברהם בן עזרא וחתום שמו בראשי החרוזים:

צִמְאָה נִפְשִׁי לֹאֲלֵהִים לֹאֵל חֵי. לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ לֹאֵל חֵי:
א לֹא אֶחָד בְּרַאֲנִי, וְאָמַר חֵי אֲנִי. כִּי לֹא יִרְאֵנִי. הָאֲדָם וְחֵי:
ב רֵא כָל בְּחֻמְכֵּיהֶם. בְּעֵצָה וּבְמִזְמוּמָה. מֵאֵד נַעֲלֵמָה. מֵעֵינֵי כָל חֵי:
ג סֵעַל כָּל כְּבוֹדוֹ. כָּל פֶּה יִתְהַוֶּה הוֹדוֹ. בְּרוּךְ אֲשֶׁר בִּידוֹ. נִפְשׁ כָּל חֵי:
ד בְּדִיל יִנְיֵי תָם. חֲקִים לְהוֹרוֹתָם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם. הָאֲדָם וְחֵי:
ה יֵה יִצְטַדֵּק. נִמְשַׁל לְאֶבֶק דֵּק. אָמַת כִּי לֹא יִצְדֵּק. לְפָנֶיךָ כָּל חֵי:
ו לֵב יִצַּר חֲשׁוֹב. כְּדָמוֹת חֲמַת עֲכָשׁוֹב. וְאִיכָכָה יִשׁוֹב. הַבִּשְׂרָה וְחֵי:
ז סוּגִים אִם אָבוּ. וּמִדְרָכָם שָׁבוּ. טָרָם יִשְׁכְּבוּ. בֵּית מוֹעֵד לְכָל חֵי:
ח לֵכָל אֲהוּדְךָ. כָּל פֶּה תִיחַדְךָ. פּוֹתַח אֶת דִּיךָ. וּמִשְׂבִּיעַ לְכָל חֵי:
ט כּוֹרֵא הֶבֶת קְדוּמִים. וְהַחִיָּה נִרְדָּמִים. וְקָרְבֵי הַיָּמִים. אֲשֶׁר בְּנוֹ יִשְׁחִי:
י

ר אַה לְגִבְרַת אָמַת. שְׂפָחָה נוֹאֲמוֹת. לֹא כִי בְנֵךְ הַמֵּת. וּבְנֵי הַחַיִּי. לְבִי
 א קוֹד עַל אֲפִי. וְאֶפְרוֹשׁ לְךָ כִּפִּי. עַת כִּי אֶפְתַּח פִּי. בְּנִשְׁמַת כָּל חֵי:
שם המחבר יצחק לוריא חזק:
י וּסֵה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שֶׁבֶת מְנוּחָה:
צ וַיֵּת פְּקוּדִים, בְּמַעֲמַד הַר סִינַי, שֶׁבֶת וּמוֹעֲדִים, לְשִׁמּוֹר כְּכָל שְׁנֵי,
 לְעֶרְףְךָ לְפָנַי, מִשְׁאֵת וְאַרוּחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ח מִדַּת הַלְּבָבוֹת, לְאֵמָה שְׁבוּרָה, לְנַפְשׁוֹת נִבְאָבוֹת, נִשְׁמָה יִתְרָה,
 לְנַפְשׁ מְצֻרָה, תְּסִיר אֲנָחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ק דִּשְׁת בְּרַכְתָּ, אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים, בְּשִׁשֶּׁת כְּלִית מְלֹאכֶת עוֹלָמִים,
 בּוֹ מְצִאוּ עֲגוּמִים, הַשְּׂקֵט וּבִטְחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ל אֲסוּר מְלֹאכָה, צְוִיתֵנוּ נוֹרָא, אֲזוּכָה הוֹד מְלוּכָה, אִם שֶׁבֶת
 אֲשַׁמְרָה, אֶקְרִיב שִׁי לְמוֹרָא, מְנַחֶה מְרַקְחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ן שִׁיר אֲעֶרְךָ לְךָ, בְּנִגּוֹן וּנְעִימָה, מוֹל תַּפְאֲרַת גְּדֻלְךָ, נִפְשִׁי לְךָ
 כְּמָהְדָה, לְסִגְלָה תְּמִימָה, קִים הַבְּטָחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ך צֵה תְּפִלְתִּי, כְּמוֹ קֶרֶן נִחְשׁוֹן, וַיּוֹם מְנוּחָתִי בְּרַנְּה וּבְשִׁשׁוֹן,
 חֲכִיב כִּבֵּת אִישׁוֹן, גְּרַב הַצִּלְחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
י שְׁעָר קוּיֵנוּ, יֵה אֲדִיר אֲדִירִים, בְּן דָּוִד מְלִכְנוּ, שְׁלַח נָא לְעַבְרִים,
 וַיִּקְרָא לְדְרוֹרִים, רוּחַ וְהִנְחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
א נָא עֲלִיזוּן נוֹרָא, הַבִּיטָה עֲנֵנוּ, פְּדֵנוּ בְּמַהֲרָה, חֲנֻנוּ חֲנֻנוּ, שְׁמַח
 נִפְשֵׁנוּ, בְּאוֹר וְשִׁמְחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ח דֵּשׁ מְקַדְשֵׁנוּ וְזָכְרָה נְחֻרְכָת, טוֹבָךָ מוֹשִׁיעֵנוּ, תְּנֶה לְנַעֲצָכָת,
 בְּשֶׁבֶת יוֹשְׁבָת, בְּזִמְר וּשְׁבָחָה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ז כּוֹר קְדוֹשׁ לָנוּ, בְּזִכּוֹת יִקְרַת הַיּוֹם, שְׁמֵר נָא אוֹתֵנוּ, בַּיּוֹם זֶה
 וּבְכָל יוֹם, דוֹדֵי צַח וְאִים, תְּבִיא רְחוּה, שֶׁבֶת מְנוּחָה: **יום זה**
ק וּלְרַנְּה וּישׁוּעָה, לְיִשְׂרָאֵל הַשְּׂמִיעָה, בְּבֵא חוּיּוֹן תְּשׁוּעָה, צוּר
 מְצַמִּיחַ יִשׁוּעָה, אוֹר שְׁמִשִּׁי הוֹפִיעָה, תְּמִיד הַזְרִיחָה, שֶׁבֶת
 מְנוּחָה: **יום זה**

זמר לשבת מהרב הק"ר אהרן הגדול זצוק"ל מקארלין:

זֶה אֶכְסֵף נַעַם שַׁבַּת הַמִּתְאַמֵּת וּמִתְאַחֶדֶת
בְּסִגְלֹתֶיהָ, מִשָּׁף נַעַם יִרְאַתְךָ לְעַם מִבְּקִשֵׁי רְצוֹנֶךָ,
קִדְשֵׁם בְּקִדְשׁ הַשַּׁבָּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרָתֶךָ,
פָּתַח לָהֶם נַעַם וְרְצוֹן לְפָתוּחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנֶךָ:

יְהִי הַזֶּה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ, כְּאִל
תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם. כֵּן נַפְשָׁם תַּעֲרַג לְקַבֵּל
קִדְשֹׁת (נ"א נַעַם) שַׁבַּת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשֶׁךָ,
הַצֵּל מֵאַחֲרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי תִהְיֶיהָ
סְגוּר מֵהֶם, שִׁשָּׁה יָמִים הַמְּקַבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת
קִדְשֶׁךָ, וְטֹהַר לִבָּם בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה לְעַבְדֶּךָ:

יְהִיו רַחֲמֶיךָ מִתְגַּלְלִים עַל עַם קִדְשֶׁךָ, לְהַשְׁקוֹת
צְמֵאֵי חֲסִדֶךָ מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, לְעֹטֵר אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת הַמְּפָאֲרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שַׁבַּת
קִדְשֶׁךָ, כָּל שִׁשָּׁה יָמִים לְהַנְחִילֵם נַחֲלַת יַעֲקֹב
בְּחִירָךָ:

זֶה שַׁבַּת נַעַם הַנְּשֻׁמוֹת, וְהַשְּׁבִיעֵי עֲנַג הַרוּחוֹת, וְעֵדֶן
הַנְּפֻשׁוֹת, לְהַתְעַדֵּן בְּאַהֲבָתְךָ וּבִירְאַתְךָ, שַׁבַּת
קִדְשׁ נַפְשֵׁי חוֹלַת אֲהַבְתְּךָ, שַׁבַּת קִדְשׁ נַפְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחְסִיוּ, יְרוּזוּ מִדְּשַׁן בֵּיתְךָ:

קודם ברכת המזון של כל סעודות שבת יטול ידיו במים אחרונים ויאמר זה:
יְדֵי אֶסְחֵי אֲנָא, לְגַבֵּי חוֹד מְנָא, לְסִטְרָא חוֹרִינָא, דְּלִית בָּהּ מִמְּשָׂא:
אַזְמוֹן בְּתַלְתָּא, בְּכֶסֶף דְּבִרְכַתָּא, לְעֵלַת עֲלַתָּא, עֲתִיקָא קִדְיָשָׁא:

קידושא רבא

אַתְּ קִינוּ סְעוּדַתָּא דְּמַהִימְנוּתָּא. שְׁלַמְתָּא חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא
קִדְיָשָׁא: אַתְּ קִינוּ סְעוּדַתָּא דְּמַלְכָּא. דָּא הִיא
סְעוּדַתָּא דְּעִתִּיקָא קִדְיָשָׁא דְּזַעִיר אַנְפִּין וַחֲקֵל
תַּפּוּחִין קִדְיָשִׁין אַתְּן לְסַעֲדָא בְּהַדְיָה:

א סָדַר לְסְעוּדַתָּא. בְּצַפְרָא | ח דו חֲצִדֵי חֲקֵלָא. בְּדַבּוּר
דְּשַׁבְתָּא. וְאַזְמִין בְּהַ
הַשְׁתָּא. עֲתִיקָא קִדְיָשָׁא:

ב הוֹרָא יִשְׂרֵי בְּהַ. | ג דָּם רַבּוֹן עַלְמִין. בְּמִלִּין
בְּקִידוּשָׁא רַבָּא. וּבַחֲמִרָא
סְטָבָא. דְּבַה תַּחֲדֵי נַפְשָׁא:

ג שְׁדַר לָן שׁוֹפְרִיָּה. וְנַחְוֵי | ד עֶטֶר פְּתוּרָא. בְּרִזָּא
בִּיקְרִיָּה. וְיַחְוֵי לָן סְתֵרָה.
דְּאַתְּאִמַר בְּלַחֲיָשָׁא:

ד גְּלַה לָן טַעֲמֵי. דְּבַתְרִיסַר | ה אֵלִין מַלְיָא. יְהוֹן לְרַקִּיעֵיָּא.
נַחֲמֵי. דְּאַיְנוֹן אֶת
בְּשִׁמְיָה. כְּפִילָא וּקְלִישָׁא:

ה רוּרָא דְּלַעֲיֵלָא. דְּבִיָּה | ו בּו יַתִּיר יְסָגִי. לְעֵילָא מִן
חַזִּי כְּלָא. וְיִתְרַבֵּי חֵילָא.
וְתִיֶסֶק עַד רִישָׁא:

הזמר הזה שם מחברו חיים יצחק:

י יי וּבְרוּךְ צוּרֵי. בְּיֵי | ז שְׁלַח מְלָאכּוֹ לְפָנַי. לְלוֹתֵי
תַתְּהַלֵּל נַפְשֵׁי. כִּי יֵי יֵאִיר
נְרִי. בְּהַלּוֹ נְרוֹ עֲלֵי רֵאשֵׁי:
פְּנֵי מְנַת כּוּסֵי רוּיָה:

י רעי לא אחר. על ז מ'ה נפשי אל יי. זמלא
 מי מנוחות ונהלני. נותן שובע אסמי. אל ההרים
 לחם לכל בשר. לחם אשא עיני. כהלל ולא
 חקי הטריפני: כשמאי:

י הי רצון מלפניך. אתה ח דות ימים ושנות עולמים.
 אלהי קדושי. תערוף עורה כבודי עורה. ועל
 לפני שלחןך. תדשן ראשי יהיו תמים. נר
 בשמן ראשי: מצוה ואור תורה:

י יתן מנוחתי. לפני אדון ק ומה יי למנוחתי. אתה
 השלום. והיתה שלמה וארון ענוך. קח נא אל את
 מטתי. החיים והשלום: ברכתי. והחזק מגן חונך:

מזמור לדוד יי רעי לא אחר: בנאות דשא ירביצני.
 על מי מנוחות ונהלני: נפשי ישובב ונחני
 במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלף בגיא צלמות
 לא אירא רע כי אתה עמדי. שבטך ומשענתך המה
 ונחמני: תערוף לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן
 ראשי בוסת ריחה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
 ושבתי בבית יי לארך ימים:

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
 ביום קדשי וקראת לשבת ענג
 לקדוש יי מכבד. וכבדתו מעשות דרכיך

ממצוא חפצך ודבר דבר. אז תתענג על
 יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך
 נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל את
 היא לעולם. כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
 הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים
 תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום
 השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך
 ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת
 ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את
 הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
 על בן ברך יי את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
 פרי הגפן:

בשבת חודה"מ סוכות אומרים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב
 בסוכה.

זמירות ליום השבת

זה הזמר שם המחבר שמעון בר יצחק, והוא רבינו שמעון הגדול אשר עשה כמה וכמה פיוטים. וחתם שמו בראשי החרוזות מחרוזת השני המתחיל: שבטי יה, מה יקר, עילם שת, וצפיר נסגרת, בבוא, ראותו. אחר כך עשה חרוז אחד המתחיל יצוה, צור, חסדו, קהלותיו, ר"ת יצחק:

בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם. יַעֲמֵס לָנוּ יֵשַׁע וּפְדִיּוֹם. וּבִשְׁמוֹ נִגִּיל כֹּל הַיּוֹם. בִּישׁוּעָתוֹ נָרִים רֹאשׁ עֲלִיּוֹן. כִּי הוּא מְעוֹז לְדָל וּמַחֲסֵה לְאֲבִיּוֹן:

שׁ בְּטֵי יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל עֲדוּת. בְּצַרְתָּם לֹא צָר. בְּסִבְלוֹת וּבַעֲבָדוֹת. בְּלִבְנַת הַסְּפִיר הֶרְאָם עוֹז יְדִידוֹת. וּנְגִלָה לְהַעֲלוֹתָם מֵעוֹמֶק בּוֹר וְדוֹת. כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת:

מֵה יִקָּר חֶסְדוֹ בְּצִלוֹ לְגוֹנְנֵינוּ. בְּגִלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלַח לְמַעֲנֵינוּ. לְהוֹרִיד בְּרִיחִים נִמְנָה בֵּינֵינוּ. וַיִּתְּנֵם לְרַחֲמִים לְפָנֵי שׁוֹבֵינוּ. כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ. בַּעֲבוּר הַגְּדוֹל שְׁמוֹ:

עַל יָלָם שֵׁת כְּסָאוֹ לְהַצִּיל יְדִידוֹ. לְהַעֲבִיר מִשֵּׁם מֵאֲזַנֵּי מוֹרְדֵינוּ. מֵעֲבוּר בְּשִׁלַּח אֶת עֲבָדָיו. קָרָן לְעַמּוֹ רִיִּם תְּהַלֵּה לְכֹל חֲסִידָיו. כִּי אִם הוֹגֵה וְרַחֵם כְּרַחֲמָיו וְכָרוֹב חֲסִידָיו:

וּצְפִיר הַעֲזִים הַגְּדִיל עֲצוּמָיו. וְגַם חֲזוֹת אַרְבַּע עָלוּ לְמְרוֹמָיו. וּבְלִבָּם דָּמוּ לְהַשְׁחִית אֶת רַחוּמָיו. עַל יְדֵי כַהֲנֵיו מִגֵּר מִתְּקוּמָיו. חֲסִדֵי יְיָ כִּי לֹא תִמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו:

גַּם סִגְרָתִי לְאָדוֹם בְּיַד רַעִי מְדַנִּי. שֶׁבֶּל יוֹם וַיּוֹם מְמַלְאִים כְּרֶסֶם מַעֲדָנִי. עֲזָרְתוֹ עִמִּי לְסִמוּךְ אֶת אֲדֹנָי. וְלֹא נִטְשָׁתָנִי

כָּל יְמֵי עַדְנִי. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי:

בְּבֹאֵי מֵאָדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים. זָבַח לוֹ בְּבִצְרָה וְטָבַח לוֹ בְּבוֹגְדִים. וַיִּזַּן נִצְחָם מְלִבוֹשָׁיו לְהֵאֲדִים. בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל יִבְצוֹר רוּחַ נְגִידִים. הִגָּה בְרוּחוֹ הַקְּשָׁה בְיוֹם קִדִּים:

רְאוּ אוֹתוֹ כִּי כֵן אֲדוֹמֵי הַעוֹצֵר. יִחְשׁוּב לוֹ בְּבִצְרָה תִקְלוֹט כְּבִצָּר. וּמִלְאָךְ בְּאֲדָם בְּתוֹכָהּ יִנְצֵר. וּמִזִּיד כְּשׁוֹגֵג בְּמִקְלָט יַעֲצֵר. אֶהְבּוּ אֶת יְיָ כֹּל חֲסִידָיו אֲמוּנִים נוֹצֵר:

יְצַנֵּה צוֹר חֲסִדוֹ קְהֵלוֹתָיו לְקַבֵּץ. מֵאַרְבַּע רוּחוֹת עֲדֵיו לְהַקְבִּץ. וּבַהֲרַ מְרוֹם הָרִים אוֹתָנוּ לְהַרְבִּץ. וְאִתָּנוּ יִשׁוּב נְדָחִים קוֹבֵץ. יִשִּׁיב לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשִׁב וְקַבֵּץ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טוֹב גָּמְלָנוּ. כְּרַחֲמָיו וְכָרוֹב חֲסִידוֹ הַגְּדִיל לָנוּ. אֵלֶּה וְכֵאלֶּה יוֹסֵף עִמָּנוּ. לְהַגְּדִיל שְׁמוֹ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבוֹדוֹ. לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר הוֹדוֹ. מִכָּל אוֹם גָּבַר עֲלֵינוּ חֲסִדוֹ. לְכֵן בְּכָל לַבּ וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאוֹד נִמְלִיכוֹ וּנְיַחֲדוֹ:

שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ יִשִּׁים עֲלֵינוּ בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. מִשְׁמַאל וּמִיָּמִין עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם. הֶרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. וַיִּזְכְּבוּ לְרֵאוֹת בְּנֵים וּבְנֵי בְנֵים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם. פְּלֵא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלוֹם:

זה הזמר שם המחבר ברוך חזק וחתום בו בראשי החרוזות: ברוך, רוכב, ואשרי, כל, חמדת, זכור, קודש:

בְּרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה. לְנַפְשֵׁנוּ פְדִיּוֹם. מִשְׁאֵת וְאַנְחָה. וְהוּא יִדְרוֹשׁ לְצִיּוֹן עִיר הַנִּדְחָה. עַד אָנֶּה תוֹנִיּוֹן נֶפֶשׁ נֶאֱנָחָה: הַשׁוֹמֵר שֶׁבֶת הַבֵּן עִם הַבֵּת. לְאֵל יִרְצוּ כְּמִנְחָה עַל מַחְבַּת: רוֹכֵב בְּעֵרְבוֹת. מְלַךְ עוֹלָמִים.

את עמו לשבות. און בנעימים. במאכלי ערבות. במיני מטעמים. במלבושי כבוד זבח משפחה: השומר ואשרי כל חוכה. לתשלומי כפל. מאת כל סוכה. שוכן בערפל. נחלה לו יזכה בהר ובשפל. נחלה ומנוחה בשמש לו זרחה: השומר כל שומר שבת פדת מחללו. הן הכשר חבת קדש גורלו. ואם יצא חובת היום אשרי לו. אל אל אדון מחוללו. מנחה היא שלוחה: השומר חמדת הימים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. כתר הלומים. על ראשם יצור. צור העולמים רוחו בם נחה: השומר זכור את יום השבת לקדשו. קרנו כי גבהה גור על ראשו. על כן יתן האדם לנפשו. עונג וגם שמחה בהם למשחה: השומר קודש היא לכם שבת המלכה. אל תוך פתיכם להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה: השומר

זה הזמר שם המחבר ישראל. וחתם שמו בראשי החרוזות: יום, ששת, ראשון, אכול, לא:

י ום זה מקבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:
 ש שת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לאלהיך, שבת לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים: יום זה
 ר אשון הוא למקראי קודש, יום שבתון יום שבת קודש, על כן כל איש בינו יקדש. על שתי לחם יבצעו תמימים: יום זה
 א כול משמנים שתה ממתקים, כי אל יתן לכל בו דבקים, בגד ללבוש לחם חקים, בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה
 ל א תחסר כל בו ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך אשר אהבת, כי ברכך מכל העמים: יום זה

ה שמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה חסדו, ראו כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הצור פעלו תמים: יום זה

זה הזמר שם המחבר יהודה. וחתם שמו בראשי החרוזות: יום, היום, ובאו, דבר, העם:

י ום שבתון אין לשכוח, זכרו כריח הניחוח. יונה מצאה בו מנוח, ושם ינחו יגיעי כח:
 ה יום נכבד לבני אמונים. זהירים לשמרו אבות ובנים. חקוק בשני לוחות אבנים. מרוב אונים ואמיץ כח: יונה
 ו באו כלם בבירת יחד. נעשה ונשמע אמרו כאחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן ליצף כח: יונה
 ד בר בקדשו בהר המור. יום השביעי זכור ושמור. וכל פקודיו יחד לגמור. חזק מתנים ואמיץ כח: יונה
 ה עם אשר נע כצאן טעה. וזכור לפקדו בבירת ושבעה. לבל יעבר בם מקרי רעה. כאשר נשבעת על מי נח. יונה

זה הזמר חברו הראב"ע, וחתם שמו בראשי החרוזות מחרו השני ואילך: אסור, בו, רשם, הוא, מחל:

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:
 א סור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי סחורה אף דברי מלכים. אהגה בתורת אל ותחבמני: אות היא
 ב ו אמצא תמיד נופש לנפשי. הנה לדר ראשון נתן קדושי. מופת בתת לחם משנה בששי. ככה בכל ששי יכפיל מזוני: אות היא

ך שם בדת האל חוק אל סגניו. בו לערוף להם פנים בפניו. על כן להתענות בו על פי נבוניו אסור. לבד מיום כפור עוני:

אות היא

ה וא יום מקבד הוא יום תענוגים. להם יזין טוב בשר ודגים. המתאבלים בו אחור נסוגים. כי יום שמחות הוא ותשמחני:

אות היא

מ חל מלאכה בו סופו להכרית. על כן אכבס בו לבי כבורית. ואתפלה אל אל ערבית ושחרית. מוסף וגם מנחה הוא יענני:

אות היא

זה הזמר שם המחבר שלמה חוק. וחתם שמו בראשי החרוות: שמו, לעמל, מזהרו, הנה, חזק:

ש מרו שבתותי. למען תינקו ושבעתם. מזיו ברכותי. אל המנוחה כי אתם. ולו עלי בני ועדנו מעדני. שבת היום ליי:

ל עמל קראו דרו. ונתתי את ברכתי. אשה אל אחותה לצרור. לגלות על יום שמחתי. בגדי שש עם שני. והתבוננו מזקני.

שבת היום ליי. ולו עלי

מ הרו את המנה. לעשות את דבר אסת. וחסבו עם הקונה. לשלם אכול והותר. בטחו בי אמוני. ושתי יין משמני:

שבת היום ליי. ולו עלי

ה נה יום גאלה. יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. לינו ואחר תעברו. ואז תחיו לפני. ותמלאו צפוני:

שבת היום ליי. ולו עלי

ח זק קריתי אל אלהים עליון. והשב את נותי בשמחה ובהגיון. ישוררו שם רנני. לויי וכהני. אז תתענג על יי:

שבת היום ליי. ולו עלי

זה הזמר שם המחבר דונש. וחתם שמו בתחילת ד' מחלקי החרו כמו בחרו ראשון: דרו, וינצרכם, נעים, שבו:

ד רור יקרא לכן עם בת, וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם ולא ישבת. שבו ונחוו ביום שבת: דרוש נוי ואולמי. ואות ישע עשה עמי. נטע שורק בתוך פרמי. שעה שועת בני עמי: דרוף פורה בתוך בצרה. וגם בכל אשר גברה. נתוץ צרי באף ועברה. שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדס שטה ברוש תדהר. ולמזהיר ולנוהר. שלומים תן כמי נהר: הדוף קמי אל קנא. במוג לבב ובמגינה. ונרחיב פה ונמלאנה. לשוננו לה רנה: דעה חכמה לנפש. והיא כתר לראש. נצור מצות קדושי. שמור שבת קדושה:

זה הזמר שם המחבר שמואל. וחתם שמו בראשי החרוות: שבת, מעבור, ואם, אכול, לערוך:

ש בת היום ליי. מאד צהלו ברנוני. וגם הרבו מעדני. אתו לשמור כמצות יי:

שבת היום ליי

מ עבור דרוף וגבולים. מעשות היום פעלים. לאכול ולשתות בהלולים. זה היום עשה יי:

שבת היום ליי

ן אם תשמרנו. יה ינצרך כבבת. אתה ובנך וגם הבת. וקראת עונג לשבת. אז תתענג על יי:

שבת היום ליי

א כול משמנים ומעדנים. ומטעמים הרבה מינים. אגוזי פרך ורמונים. ואכלת ושבעת וברכת את יי:

שבת היום ליי

ל ערוף בשלחן להם חמודות. לעשות היום שלש סעודות. את השם הנכבד לברך ולהודות. שקדו ושמרו ועשו בני:

שבת היום ליי

קודם ברכת המזון יטול ידיו במים אחרונים ויאמר זה:

די אסחי אגא. לגבי חד מנא. לסטרא חורינא. דלית בה ממשא: אומן בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

סעודה שלישית

אתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲמִנּוּתָא. שְׁלַמְתָּא חֲדוּתָא דְּמַלְכָא קְדִישָׁא: אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּזַעֲרֵי אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קְדִישָׁא וְחַקְל תְּפוּחִין קְדִישִׁין אַתְּיִין לְסַעְדָא בְּהַדְּהָ:

בְּנֵי הַיְכָלָא דְּכִסְיָפִין.	לְ בַר נְטִלִין. וְלֹא עָאֲלִין.
לְמַחְזֵי זֵיו דְּזַעֲרֵי אַנְפִּין:	הַגְּנֵי כְּלָבִין דְּחֻצֵיפִין:
הוּן הַכָּא. בְּהַאי תְּכָא.	הָא אֲזַמִּין. עַתִּיק יוֹמִין.
דְּבִיה מַלְכָּא בְּגַלּוּפִין:	לְמַנְחָה (לְמַצְחָא) עַדִּי יְהוּן חֲלָפִין:
בּו לְחָדָא. בְּהַאי וְעָדָא. בְּגו עֵירִין וְכָל גְּדִפִין:	עו דִּילָה. דְּגַלִּי לִיה.
דו הַשְׁתָּא. בְּהַאי שְׁעָתָא. דְּבִיה רַעְוָא וְלִית זַעֲפִין:	שׁוּי לֹון בְּנוֹקְבִיהוּן. וַיִּטְמְרוּן בְּגו כְּפִין:
רִיבוּ לִי. חֲזוּ חִילִי. דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין:	אֲ רִי הַשְׁתָּא. בְּמַנְחָתָא. בְּחֲדוּתָא דְּזַעֲרֵי אַנְפִּין:

מְזַמּוֹר לְדוּד יִי רַעֲי לֹא אַחְסֵר: בְּנְאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצְנִי. עַל מֵי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחַנִּי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֲלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עַמְדִּי שְׁבִטָּךְ וּמִשְׁעַנְתְּךָ הֵמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחֹן נֶגֶד צוּרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְּשִׁמּוֹן רֹאשֵׁי כּוּסֵי רוּיָה: אַף טוֹב וְחֹסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתֵּי בְּבֵית יִי לְאַרְךָ יָמִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבְתָּ הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בְּשָׂדֶה: רְאוּ כִּי יִי נִתַּן לָכֶם הַשִּׁבְתָּ עַל כֵּן הוּא נִתַּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בְּרַךְ יִי אֶת יוֹם הַשִּׁבְתָּ וַיִּקְדָּשׁהוּ:

עַל הַיּוֹם סְכָרֵי מְרַנֵּן וְרַבְּנֵן וְרַבּוּתֵי
בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

קוּדֵם אֲכִילָה יֹאמֵר זֶה:

הִנֵּה אֲנֹכִי בָא לְקַיֵּם מִצְוַת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שִׁבְתָּ נֶגֶד יַעֲקֹב אָב שֶׁל הַמּוֹן שִׁבְעִים נֶפֶשׁ בְּזִכְרוֹתָּ נִנְצַל מִמְּלַחְמוֹת גּוֹג וּמִגּוֹג וַיִּקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹיב וְהֶאֱכִילְתִּיךָ נִחְלַת יַעֲקֹב אַבִּיךָ. נִחְלָה בְּלֵי מִצְרַיִם. וּבְכֵן בְּכַח סְגֻלַּת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת אֵלּוּ יִתְקַן פְּגַמֵּינוּ בְּסְעוּדוֹת הַרְּשׁוֹת וּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת: וַיְהִי נֹעֵם וְכוּ

יְ דִיד נֶפֶשׁ אָב הִרְחַמְנוּ, מִשׁוּף עֲבָדְךָ אֶל רִצּוֹנְךָ, יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל, יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדְּרָךְ, יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ מִנְּפֶת צוּף וְכָל טַעַם.
הָ דוֹר נָאָה זֵיו הָעוֹלָם, נַפְשִׁי חוֹלַת אֶהְבְּתֶךָ, אֲנָא אֶל נָא רְפָא נָא לָהּ, בְּהִרְאוֹת לָהּ נֹעֵם זִיוְךָ, אֲזוּ תַתְּחַזֵּק וְתַתְּרַפָּא, וְהִיִּתָּה לָהּ שְׂמַחַת עוֹלָם.
וְ תִיק יְהַמּוּ נָא רַחֲמֶיךָ, וְחוּסָה נָא עַל בְּן אַהוּבְךָ, כִּי

זֶה כְּמָה נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲוֹן, אֱלֹהִים
הַמְדִידָה לְבִי, וְחֹסֶה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם.

הִי גִלְיָה נָא וּפְרוֹס חֲבִיבִי עָלַי אֵת סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ, תְּאִיר
אֶרֶץ מְכַבֹּדְךָ, נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ, מִהֵרָ אֶהוּב כִּי בָא
מוֹעֵד וְחַנּוּנוֹ כִּימֵי עוֹלָם.

א ל מסתתר בשפירי חביון, השכל הנעלם מכל רעיון, עלת
העלות מכתר בכתר עליון, כתר יתנו לך יי:

ב ראשית תורתך הקדומה, רשומה חכמתך הסתומה, מאין
תמצא והיא נעלמה, ראשית חכמה יראת יי:

ג חובות הנהר נחלי אמונה, מים עמקים ידלם איש תבונה,
תוצאותיה חמשים שערי בינה, אמונים נוצר יי:

ד אל הגדול עיני כל נגדה, רב חסד גדול מעל שמים חסדה,
אלהי אברהם וזר דבר לעבדה, חסדי יי אכיר תהלות יי:

ה רום נאדר בכח וגבורה, מוציא אורה מאין תמורה, פחד
יצחק משפטנו האירה, אתה גבור לעולם יי:

ו אל כמות עושה גדולות, אביר יעקב נורא תהלות,
תפארת ישראל שמע תפלות, כי שמע אל אביונים יי:

ז ה זכות אבות יגן עלינו, נצח ישראל מצרותינו גאלנו,
ומבור גלות דלנו והעלנו, לנצח על מלאכת בית יי:

ח ימין ומשמאל יניקת הנביאים, נצח והוד בהם נמצאים,
זכין ובעז בשם נקראים, וכל בניה למודי יי:

ט סוד צדיק בשבעה נעלם, אות ברית היא לעולם, מעין
הברכות צדיק יסוד עולם, צדיק אתה יי:

י א הקם מלכות דוד ושלמה, בעטרה שעטרה לו אמו,

כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל כְּלוֹה קְרוּאָה בְּנְעִימָה, עֲטַרְתַּ תַּפְאֶרֶת בְּיַד יְיָ:
ח זָק מִיָּחַד כְּבָאֵחַד עֲשׂוֹר סְפִירוֹת, וּמִיָּחַד אֶלּוֹף יִרְאָה מְאֹרוֹת,
סְפִיר גִּזְרָתָם יָחַד מְאִירוֹת, תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְיָ:

קודם ברכת המזון יטול ידיו במים אחרונים ויאמר זה:
יְדֵי אֶסְחִי אָנָּה. לְגַבִּי חַד מְנָא. לְסִטְרָא חוֹרִינָא. דְלִית בְּהָ מְשָׂא:
אֲזַמְּן בְּתַלְתָּא. בְּכִסָּא דְבְּרַכְתָּא. לְעַלְתָּ עַלְתָּא. עַתִּיקָא קְדִישָׁא:

ויברך ברכת המזון ואחר הסעודה יאמר:
אֲשַׁלְּמוּ סְעוּדָתָא דָּא. דְמִהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא. דְוָרְעָא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל.

בקשה למוצאי שבת

נמצא בכתיב קודש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדישוב זצ"ל, וזה
לשונו:

סגולה גדולה להצלחה שיאמרו אנשים נשים וטף בקשה זו בכל מוצאי שבת
קודש קודם הבדלה שלש פעמים, ובטוח אני שיצליחו בודאי איה:

גַּאֲט פּוֹן אַבְרָהָם און פּוֹן יִצְחָק און פּוֹן יַעֲקֹב, בְּעֵהִיט דִּיין
לֵיב פֶּאָלֶק יִשְׂרָאֵל פּוֹן אַלְעָם בֵּייזען אִין דֵּיינעם לויב
אז דער ליבער שבת קדש גייט. אז די וואף און דער חדש,
און דער יאר זאל אונז צוא קומען צו אמונה שלמה צו
אמונת חכמים צו אהבת חברים. צו דביקת הבורא ברוף
הוא. מאמין צו זיין בשלש עשרה עקרים שלך ובגאולה
קרוכה במהרה בימינו. ובתחית המתים. ובגבואת משה
רבנו עליו השלום:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם דּוּ בִּיזַט דָּאךְ הַנוֹתֵן לְעַפְּ כַּח. גִּיב דֵּיינע
לֵיבַע אִידִישֶׁע קִינְדֶּרְלִיךְ אויך כַּח דִּיר צו לויבען.
אִין נָאָר דִּיךְ צו דֵּיינען און קִיין אַנְדֶּרְן חֲלִילָה נִישְׁט. און
אז די וואף און דער חדש און דער יאר זאל אונז קומען

צו געוונד און צו מזל און צו ברכה והצלחה. און צו חסד
און צו בני חיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא לנו
ולכל ישראל ונאמר אמן:

בלשון הקודש

אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שמור והצל את
עמך ישראל אהוביך מכל רע. בתהלתך, באשר
שבת קודש האהוב עובר, השבוע, החודש והשנה יבא לנו
לאמונה שלימה, לאמונת חכמים, לאהבת חברים, לדביקת
הבורא ברוך הוא, להאמין בשלש עשרה עיקרים שלך.
ובגאולה קרובה במהרה בימינו. ובתחית המתים. ובגבואת
משה רבינו עליו השלום.

רבנו של עולם, אתה הנך הנותן לי עף כח. תן גם לבני
היהודים אהוביך כח להודות לך ורק לך לעבוד,
ולא לאחר חלילה, אשר השבוע החודש והשנה, יבוא לנו
לקריאות ולמזל טוב ולברכה ולהצלחה, ולחסד, ולבני,
חיי אריכי, ומזוני רויחי, וסיעתא דשמיא לנו ולכל ישראל,
ונאמר אמן.

סדר הבדלה

הנה אל ישועתי אבטח, ולא אפחד, פי עזי
וזמרת יהי יי, ויהי לי לישועה. ושאבתם
מים בששון, ממעיני הישועה. ליי הישועה,
על עמך ברכתך סלה. יי צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה. יי צבאות אשרי אדם
בטח בך. יי הושיעה, המלך יענגנו ביום קראנו.

ליהודים היתה אורה ושמחה, וששון ויקר. בן
תהיה לנו. כוס ישועות אשא, ובשם יי אקרא:

סברי מרנן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא
פרי הגפן:

על הבשמים

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא
מיני בשמים:

על הנר

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא
מאורי האש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל
בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין
ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי
המעשה. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש
לחול:

זה הזמר שם המחבר יצחק הקטן. וחתום שמו בראשי החרוזות: יום, צדקתך,
חלפה, קולי, העתר, קראתיך, טהר, נחנו:

המבדיל בין קדש לחול. הטאתינו הוא ימחול. זרענו
וכספנו ירבה כחול, וככוכבים בלילה:
יום פנה כצל תמר. אקרא לאל עלי גומר. אמר שומר.

אָתָא בְּקָר וְגַם לַיְלָה: צְדָקְתָּךְ כְּהַר תְּבוֹר. עַל חֲטָאֵי
עֵבֶר תַּעֲבוֹר. כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר. וְאַשְׁמוּרָה בְּלַיְלָה:
חֲלָפָה עֹנֵת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מִנְחָתִי. יִגְעַתִּי בְּאַנְחָתִי.
אַשְׁחָה בְּכָל לַיְלָה: קוֹלִי בַל יִנְטַל. פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמִּנְטַל.
שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל. קְנוּצוֹתַי רְסִיטֵי לַיְלָה: הַעֲתֵר נוֹרָא
וְאִיוֹם. אֲשׁוּעַ תְּנָה פְדִיוֹם. בְּנִשְׁפָּ בְּעָרֵב יוֹם. בְּאִישׁוֹן
לַיְלָה: קְרָאתִיךָ יְהִי הוֹשִׁיעֵנִי. אוֹרַח חַיִּים תּוֹדִיעֵנִי.
מִדְּלוֹת תִּבְצַעֵנִי. מִיּוֹם וְעַד לַיְלָה: טַהַר טַנּוּף מַעֲשֵׂי. פֶּן
יֵאמְרוּ מַכְעִיטֵי. אֵיךְ נָא אֵלוֹהֵי עֲשֵׂי. הַנּוֹתֵן זְמִירוֹת
בְּלַיְלָה: נִחְנוּ בִּידֶךָ בַּחוּמֵר. סֶלַח נָא עַל קַל וְחוּמֵר. יוֹם
לַיּוֹם יִבִּיעַ אִמֵּר. וְלַיְלָה לְלַיְלָה: הַמְבַדִּיל

זמירות למוצאי שבת

אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
דְּמִלְכָא קְדִישָׁא. אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְכָא.
דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּדוֹד מִלְכָא מְשִׁיחָא. דוֹד מְלָךְ
יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם. סִמְן טוֹב וּמְזוֹל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל. אָמֵן ג'פ

מְזִמּוֹר לְדוֹד יִי רַעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי.
עַל מִי מְנוּחוֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי
בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֶלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא
אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עֲמֹדִי. שְׁבִטָּךְ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי:
תַּעֲרַף לִפְנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד צוֹרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי בּוֹסִי
רוּוִיה: אֵף טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יִי
לְאַרְךָ יָמִים:

זה הזמר שם המחבר יעקב מנוי חזק וחתם שמו בראשי החרוזות מחרוזת השני:
יאתה, עת, קרא, בת, מעינות, נחה, וידידים, יהי, חזק:

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמְצָא לְעִמְךָ רוּחָה. שְׁלַח תְּשֻׁבֵי
לְנֶאֱנָחָה. וְנִס יְגוֹן וְאַנְחָה: יֵאֲתָה לְךָ צוּרִי. לְקַבֵּץ
עִם מְפוֹזְרֵי. מִיַּד גּוֹי אַכְזוּרִי. אֲשֶׁר כָּרָה לִי שׁוּחָה: עַת
דוֹדִים תַּעוֹרֵר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוֹת טוֹבָךָ
בָּבוֹא גּוֹאֵל. לְשֵׁה פְּזוּרָה נְדַחָה: קְרָא יֵשַׁע לְעַם נְדַבְּהָ. אֵל
דְּגוֹל מְרַבְּבָה. יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבָּא. לִישׁוּעָה וְלַרְוָחָה: בַּת
צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מְהֵרָה תִּהְיֶה
בְּעוּלָה. בְּאֵם הַבְּנִים שְׂמַחָה: מַעֲיִנוֹת אֲזִי יוֹבוֹן. וּפְדוּיֵי יִי
יִשׁוּבוּן. וּמִי יֵשַׁע יִשְׁאַבוּן. וְהַצֵּרָה נִשְׁכָּחָה: נְחָה עִמָּךְ כְּאָב
רַחֲמָן. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֶלְמָן. דְּבַר יִי אֲשֶׁר נֶאֱמַן. בְּהַקִּימָךְ
הַבְּטָחָה: וַיְדִידִים פְּלִיטֵי חֲרָץ. נְגִינָתְם יִפְצְחוּ בְּכַרְץ. בְּלִי
צוּחָה וּבְלִי פֶרֶץ. אֵין יֵצֵאת וְאֵין צוּחָה: יְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה.
כְּנִבּוֹאת אֲבִי חוֹזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שְׂמַחָה: חֲזֹק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּנוּ.
וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה: בְּמוֹצָאֵי יוֹם
גִּילָה. שְׂמַךְ נוֹרָא עֲלֵיךָ. שְׁלַח תְּשֻׁבֵי לְעַם סְגֻלָּה. רוּחַ
שְׁשׁוֹן וְהַנְּחָה: קוֹל צְהִלָּה וְרִנָּה. שְׁפִתֵינוּ אֲזוּ תִרְנְנָה. אָנָּה
יִי הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה יִי הַצֵּלִיחָה נָא:

זמר זה שם המחבר שילא ומרוב ענותנותו לא חתם שמו בראשי תיבות רק
בסופי תיבות: חתם, ששוני, אל. ומחרוזת הראשון ואילך מיוסד על פי א"ב:

חֲדָשׁ שְׁשׁוּנֵי אֵל נָא וְהִבִּיא. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא. אֲמִיץ וְחֲזֹק רַפְיוֹן
יְדֵי. בְּרַךְ מְלֵאכְתֵי וְכָל מַעֲבָדֵי. גּוֹאֲלֵי זְכוֹר עֲנֵנִי וּמְרֹדֵי.
דְּבַרְךָ הַטוֹב הֶקֶם לְעוֹדֵדֵי. הֲרֵץ וְשִׁלַּח וְשִׁמַּח לְבָבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ
הַנְּבִיא: וְעַד וְהַכֵּן דֵּי סְפוּקֵי. זְמַן מְזוּנֵי וְלַחֵם חֲקִי. חֵלֵב חֵיל גּוֹיִם

חיש לְהַנִּיקִי. טוֹבָךְ תִּשְׁבַּע עוֹלָלִי וְיוֹנְקִי. יבֹא מִשִּׁיחִי לְעִיר מוֹשְׁבִי. אֵת אֱלֹהֶיהָ הִנְבִּיא: בּוֹנֵן לַעַם זֶה צוֹרֵי צוֹר לַחֲבוּשׁ. לַחֵם לְאָכּוֹל וּבְגָד לְלַבּוֹשׁ. מִשְׁנְאֵי יְחִידָה יִרְא וְיִבּוֹשׁ. נִהַד הַר שְׁעִיר בְּקָרוֹב תִּכְבּוֹשׁ. שְׁשׁוֹנֵי יַגְדֵּל בְּרֵאוֹת סְבִיבֵי. אֵת אֱלֹהֶיהָ הִנְבִּיא: עֲמֹן וּמוֹאָב מִהֲרָה תִּכְלֶה. פְּדוּתְךָ לְעַמְּךָ בְּקָרוֹב תִּגְלֶה. צִיּוֹן תִּמְלֵא מֵעַם אֱלֹהֵי. קְרִית מֶלֶךְ רַב אֵז נִעְלָה. שִׁכְן תִּשְׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צְבִי. אֵת אֱלֹהֶיהָ הִנְבִּיא:

וזמר זה שם המחבר אלעזר וחתם שמו בראשי החרוזות: אגיל, לכן, עוד, ודים, רנו:

אֲגִיל וְאֲשַׁמַּח בְּלִבִּי. בְּרֵאוֹתֵי כִי מֵאוֹיְבֵי תְרִיב רִיבִי. וּלְצִיּוֹן גֹּאֵל תְּבִיא אִישׁ צֶמַח תִּצְמִיחַ. אֱלֹהֶיהָ הִנְבִּיא וּמְלָךְ הַמְּשִׁיחִ: לִכֵּן בְּעַמִּים יַחַד. תִּפּוֹל אֵימָה וּפְחַד. לִבָּם יִפְחַד. בַּעַת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד. וְאַרְחוֹתָיו יִצְלִיחַ: אֱלֹהֶיהָ עוֹד מִמְּזוֹרַח לְמַעְרָב. יַעֲזֹר לַעֲשׂוֹת הַרְג רַב. בְּאֵדוֹם וְעָרַב. לְעָרוֹף מִלְחָמָה וּקָרַב. עַל אוֹיְבָיו יִצְרִיחַ: אֱלֹהֶיהָ וְדִים מְלָכֵי אֲדָמָה. יִטּוֹר נְפִישׁ וְקִדְמָה. מִשְׁמַע וְדוּמָה. נוֹסוּ נִגְבָּה וְיִמְדָה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם יִבְרִיחַ: אֱלֹהֶיהָ רְנוּ כֹל עַבְרֵי אֶרֶץ. כִּי הִנֵּה רַעַגְן אֲזַרְחַ. אוֹרוֹ יִרְחַ. קָנָה כִּפְתוֹר וּפְרַח. עַל הַר צִיּוֹן יִפְרִיחַ: אֱלֹהֶיהָ

וזמר זה שם המחבר אברהם וחתם שמו בראשי החרוזות: אלהים, ביום, רבה, הכן, מעדנים:

אֱלֹהִים יִסְעַדְנוּ. בְּרַכָּה בְּמֵאוֹדְנוּ. וְזָבַד טוֹב יִזְבְּדְנוּ. כֹּכָל מִשְׁלַח יִדְיֵנוּ. אֱלֹהִים יִסְעַדְנוּ: בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְאכָה. יִצוּ אֲתָנוּ בְּרַכָּה. וְיוֹם הַשְּׁנִי כִכָּה. יִמְתִּיק אֵת סוֹדְנוּ: אֱלֹהִים יִסְעַדְנוּ רַבָּה צְבִאֵי יִשְׁעֵי. בְּשִׁלְיֵשִׁי וּבְרַבִּיעֵי. בַּחֲמִישִׁי אֶף לֹא בְעֵי. יִשְׁלַח אֵת פּוֹדְנוּ: אֱלֹהִים יִסְעַדְנוּ הֵכֵן טְבוּחַ טְבַח. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי זָבַח. קוֹדֵשׁ הַלּוּל וְשִׁבַּח. עַל כֹּל מַחְמְדֵינוּ. אֱלֹהִים יִסְעַדְנוּ מַעֲדָנִים לְנַפְשָׁנוּ. נִתֵּן בְּיוֹם קִדְשָׁנוּ. וְרַעַנְנָה עַרְשָׁנוּ. וּלְיִלָּה אֹר בְּעַדְנוּ: אֱלֹהִים יִסְעַדְנוּ

מיוסד על פי א"ב:

אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא. בְּצַר לִי לֶךְ אֶקְרָא יְיָ לִי לֹא אֵירָא: גְּדוֹר פְּרַצַת הַיְכָלִי. דְּגוּל מִהַר חֲכָלִילִי. יְיָ הִיָּה עוֹזֵר לִי: זָךְ וְנָקִי כַפִּים. חוֹן פּוֹרְשֵׁי כְנָפִים יְיָ אֶרְךָ אַפִּים: טוֹבָךְ תַּחֲשִׁשׁ לְעַמְּךָ. יְהִי עֲלֵינוּ כְּנֶאֱמָךְ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ: בּוֹנֵן בֵּית מְכוֹנָה. לְהַרְבִּץ בּוֹ צֶאֱנָךְ יְיָ בְּאוֹר פְּנִיךָ: מִפְּחַד לְהַצִּילִי. נִהַלְנִי לְצִיּוֹן קוֹדֵשׁ גּוֹרְלִי. יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וּסְמוּךְ לְנַמְהָרִים. עוֹזֵר נָא אֵת הַנְּשָׁאָרִים יְיָ יוֹצֵר הָרִים: פְּדָה עַמְּךָ מַעֲזוּם. צֶאֱנָךְ מִיַּד גּוֹזְזִים יְיָ עוֹשֵׂה חַזִּיזִים: קָרַב קֶץ נַחֲמָה. רַחֵם אוֹם לֹא רוֹחֶמָה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה: שְׁכּוֹן כְּמֵאֵז בְּאַהֲלָנוּ. תִּמְיֵד אֵל מַחֲלָלְנוּ יְיָ מְלַכְנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו:

זה הזמר מיוסד עפי"א"ב וחתם המחבר את שמו ישי בר מרדכי חוק: יום, שוע, יומתי, בורא, רחמיך, מלאכים, רבו, דץ, כלולה, יזכר, חפשני, זה, קימו, ומעשה זה נמצא בברייתא והמחבר עשה ממנו זמר:

אִישׁ חֲסִיד הִיָּה. בְּלִי מְזוֹן וּמְחִיָּה. בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מְלַבּוֹשׁ. וְאֵין בְּגַד לְלַבּוֹשׁ. גּוֹנֵן בַּחֲשׂוּבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמִשָּׁה: דְּבָרָה לוֹ הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּיאֲשָׁה. הַמְּבַלִּי לַחֵם לְאָכּוֹל. בְּעָרוֹם וּבְחוּסֵר כֹּל. וְתוֹרָה מִצָּאָתָּה כִּי יִגְעַתָּ. מַה נֹּאכַל מַעֲתָה: זְהִיר כְּבַר נְשׁוּקָה. הִלֵּא תִצָּא לְשׁוּקָה. חֲנוּן וְרַחוּם בְּמֵרוֹמָיו. אוֹלִי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו. טוֹב לְקַוֵּי מַחֲסָה. רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֵׂה: יַעֲצָתָּ בְּדַעַת וּבְחִכְמָה. עֲצַתְךָ בְּלִי לְהַסְפִּימָה. בְּצִאֲתֵי לְבַשְׁתָּ וּלְכַלְמָה. מְבַלִּי כְּסוֹת וּשְׁלָמָה. לְאֵין בְּיַדִּי לְפּוֹרְטָה. אֲפִילוֹ שְׁנָה פְּרוּטָה: מִהֲרָה וּשְׁאֵלָה מִשְׁכָּנִים. מְלַבּוֹשִׁים נָאִים מִתְקַנִּים. נִלְבָּשׁ וְהִשְׁלִיךְ יְהָבוּ. עַל ה' אֲשֶׁר אֶהְבּוּ: סָחוּ יִלְדָיו

בפלולם. אל ישוב דף נבלם: עבר בשוק בסברתו. והנה אליהו הנביא לקראתו. פץ לו המבשר. באמת היום תתעשר. צוני בכל כבודך. כי הנני עבדך: קרא למי בדעתו. קנות עבד אין כמותו. רחש איך ישנה דינו. עבד למכור את אדונו. שת לו חכמתו בקרבו. והחזיק בו כמו רבו: תגר קנאו באהבים. בשמונה מאות אלף זהובים. תבעו מה מלאכתך. אם בבנין חכמתך. תכלית טרקלין ופלטרין. הרי אתה בן חורין: יום ראשון במפעלים. פעל עם פועלים. שוע בחצי הלילה. ענני נורא עלילה. יזמתי ונמכרתי להעבידי. לכבודך ולא לכבודי: בורא עולם בקנין. השלם זה הבנין. רחמיה יכמרו בחנינתי. כי לטובה פונתי. מלאכי רחמים ממעונתו. אז החלו לבנותו: רבו בני המלוכה. ותשלם כל המלאכה. דץ הסוחר בראותו. כי נגמרה מלאכתו. כלולת מגדלים נאים. לפי ענין הבנאים: יזכר לך עתה. אתמול אשר דברת. חפשני בודאי ובברור. כנמת לענן שחרור. זה קימו באמת. ופרח לו איש האמת:

אמר יי ליעקב
בחר יי ביעקב
גאל יי את יעקב
דרך כוכב מיעקב
הבאים ישרש יעקב
וירך מיעקב
זכר זאת ליעקב

חדות ישועות יעקב
טבו אהליך יעקב
יורו משפטיך יעקב
פי לא נחש ביעקב
לא הביט און ביעקב
מי מנה עפר יעקב
נשבע יי ליעקב
סלח נא לעון יעקב
עתה השב שבות יעקב
פדה יי את יעקב
צנה ישועות יעקב
קול קול יעקב
רני ושמחי ליעקב
שב יי את שבות יעקב
תתן אמת ליעקב

אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:
אל תירא עבדי יעקב:

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום על יד יקותיאל. איש גש ויכפר על בני ישראל. אליהו: איש דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסימניו. איש ואזור עור אזור במתניו. אליהו: איש ועף על עובדי חמנים. איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים. איש טל ומטר עצר שלש שנים. אליהו: איש יצא למצוא לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו כד וצפחת. אליהו: איש מוסריו הקשיבו כמהים. איש נענה באש משמי גבוהים. איש סחו אחריו יי הוא האלהים.

אליהו: איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקיד על כל בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות. **אליהו:** איש קרא קנא קנאתי ליי בתפארה. איש רכב על סוסי אש בסערה. איש שלא טעם טעם מיתה וקבורה. **אליהו:** איש תשבי יצילנו מפי אריות. תבשרנו בשורות טובות. ישמחנו בנים על אבות. במוצאי שבתות. **אליהו:** איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. **אליהו:** תוציאנו מאפלה לאורה. אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום. והחזיר לו שלום. יי יברך את עמו בשלום. **אליהו:** כפתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בא יום יי הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם. **אליהו:**

התפילה הזאת עתיקא קדישא היא, שכבר הזכירה חז"ל בירושלמי פרק אין עומדין סוף ד"ב:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות. בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את (כשחל יו"ט באמצע השבוע לא יאמר רק ימי המעשה) ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל חטא ופשע. ומגקים מכל עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה ובמעשים טובים. וחננו דעה בינה והשכל מאתך. ותשמיענו בהם ששון ושמחה. ולא תעלה קנאתנו על לב אדם. ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלבנו אלהינו האב הרחמן. שים ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו. וכל היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה טובה. ומחשבה טובה. אמצו וברכו גדלו וקימו. קים עצתו כדבר שנאמר יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. ונאמר ותגור אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ עלינו ועל

עמך בית ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה. תופר עצתו כדבר שנאמר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: ונאמר עצו עצה וחרר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יי אלהינו אב הרחמים אדון הסליחות בזה השבוע ובכל שבוע. שערי אורה. שערי ארץ ימים ושנים. שערי אריכת אפים. שערי ברכה. שערי בינה. שערי גילה. שערי גדולה. שערי גאולה. שערי גבורה. שערי דיצה. שערי דעה. שערי הוד. שערי הדר. שערי הצלחה. שערי הרוחה. שערי ועד טוב. שערי זריזות. שערי זמרה. שערי זכיות. שערי זיו. שערי זוהר תורה. שערי זוהר חכמה. שערי זוהר בינה. שערי זוהר דעת. שערי חנה. שערי חמלה. שערי חן וחסד. שערי חיים טובים. שערי חכמה. שערי טובה. שערי טוהר. שערי ישועה. שערי ישר. שערי כפרה. שערי כלכלה. שערי כבוד. שערי למוד. שערי מזון. שערי מנוחות. שערי מחילות. שערי מדע. שערי נחמה. שערי נקיות. שערי סליחה. שערי סיעתא דשמיא. שערי עזרה. שערי פדות. שערי פרנסה טובה. שערי צדקה. שערי צהלה. שערי קדושה. שערי קוממיות. שערי רחמים. שערי רצון. שערי רפואה שלמה. שערי שלום. שערי שמחה. שערי שמועות טובות. שערי שלוח. שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשובה. שערי תשועה. כדכתיב, ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: ונאמר, חשף יי את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ונאמר, קול צופיה נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: וקים לנו יי אלהינו מקרא שכתוב, מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך: ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן. אמן סלה:

דא היא סעודתא דרוד מלבא:

סדר ברכת המזון – אשכנז

בחול קודם ברכת המזון אומרים:

על נהרות בבל שם ישבנו
גם בכינו, בזכרנו את
ציון: על ערבים בתוכה,
תלינו כנרותינו: כי שם
שאלנו שובינו דברי שיר
ותללינו שמחה: שירו לנו
משיר ציון: איך נשיר את
שיר יי, על אדמת נכר: אם
אשכחך ירושלים תשכח
ימיני: תדבק לשוני לחכי,
אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על
ראש שמחתי: זכר יי לבני
אדום את יום ירושלים

בשיר"ט וביום שאין בו תחנון אומרים:

שיר המעלות, בשוב יי
את שיבת ציון
היינו פחלמים: אז
ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה, אז יאמרו
אלה: הגדיל יי לעשות
עמנו, היינו שמחים:
שובה יי את שביתנו,
כאפיקים בנגב: הזרעים
בדמעה ברנה יקצרו:
הלוך ילך ובכה נשא
משך הזרע, בא יבא
ברנה, נשא אלמתי:

האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: אשרי
שיאחו ונפץ את עלליך, אל הסלע:

מים אחרונים חובה קודם ברכת המזון, ואין להפסיק בין נטילה לברכת המזון אף בדברי תורה. וישים מגבעתו על ראשו כשמברך ברכת המזון משום הכון לקראת אלהיך ישראל. וקודם שיברך יאמר:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר,
ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך, על הארץ הטובה,
אשר נתן לך:

שלשה שאכלו כאחד חייבים בויומן וכך מוזמנים:

המוזמן אומר: **רבתי מיר וועלן בענטשן (או רבתי, נברך):**
 המסובים עונים: **יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: והמוזמן חוזר: יהי שם**
וכו (*
 ומוסיף עוד: **ברשות (אורח: בעל הבית הזה), מרנן ורננן ורבתי**
נברך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו:
 ועונים המסובים: **ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו**
חיינו:
 והמוזמן חוזר: **ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו**
חיינו:

(*ברכת המזון לברית מילה:

נודה לשמך בתוך אמוני,
ברוכים אתם ליי:
ברשות אל איוס ונורא, משגב
לעתות בצרה, אל נאזר
בגבורה, אדיר בפרום יי. נודה:
ברשות התורה הקדושה,
טהורה היא וגם פרושה, צנה
לנו מורשה, משה עבד יי. נודה:
ברשות הכהנים והלויים, אקרא
לאלהי העבריים, אהודנו בכל
איים, אברכה את יי. נודה:
ברשות מרנן ורננן ורבתי,
אפתחה בשיר פי ושפתי,
ותאמרנה עצמותי, ברוך הבא
בשם יי. נודה:
ברשות מרנן ורננן ורבתי
נברך וכו

(*ברכת המזון לנשואין:

דוי הסר וגם חרון, ואז אלם
בשיר ירון, נחנו במעגלי
צדק, שעה ברפת בני
ישורן בני אהרן:
 המוזמן אומר:
ברשות מרנן ורננן ורבתי,
נברך אלהינו שהשמחה
במעוננו, ושאכלנו משלו:

ועונים המסובים:

ברוך אלהינו שהשמחה
במעוננו, ושאכלנו
משלו, ובטובו חיינו:

והמוזמן חוזר:

ברוך אלהינו שהשמחה
במעוננו, ושאכלנו
משלו, ובטובו חיינו:

יחיד אינו אומר: בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַזֵּן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוּבוֹ,
בַּחֵן בַּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לַחֵם
לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ. וּבְטוּבוֹ
הַגָּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר
לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֵד, בְּעִבּוּר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִיָּס לְכָל
וּמַטִּיב לְכָל, וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא: כְּאֲמוֹר, פּוֹתַח אֶת יַדְּךָ
וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יי,
הַזֵּן אֶת הַכֹּל:**

נֹדֵה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ,
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ
שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן
וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן
וּמִפְרִיָּס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה:

בחנוכה ופורים אומרים כאן ועל הניסים:

**וְעַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת,
וְעַל הַנְּחֻמּוֹת, וְעַל הַמְּלַחְמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם**

בְּזִמְן הַזֶּה:

לפורים:

בימי מִרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה,
כְּשֶׁעָמַד גְּלוּתָם מִן הַרְשָׁעָה,
בְּקֶשׁ לְהִשְׁמֹד לְהָרוּג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל
הַיְהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים,
בַּיּוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם
עֶשֶׂר, הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וְשִׁלְלָם לְבוֹז,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, הִפְרַתְּ אֶת
עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבַּחְתָּ
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו
עַל הָעֵץ:

הַיְכַלְךָ, וְטַהַרְוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצֵרוֹת קֹדֶשְׁךָ וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלַי.
לְהַדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְאֵם שֶׁכָּח אִדּוּ כְּשִׁינֵעַ אֲעַל הַרְחֹמִין יֵאמֹר. הִרְחַמְנוּ הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאַבּוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה: כִּימֵי וכו'

**וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֵד, כְּפִתּוּב, וְאַכְלֵת וּשְׁבַעְתָּ, וּבִרְכַת
אֶת יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן:**

**רַחֵם נָא יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וְעַל מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ,**

וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ, רֵעֵנוּ, זִוְנֵנוּ, פְּרִנְסֵנוּ,
 וְכֻלְּלֵנוּ, וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא, אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיְדֵי מַתְנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא
 לִיְדֵי הַלְוָאָתָם. כִּי אִם לִיְדֵךָ הַמְּלֶאכֶה,
 הַפְּתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה, שְׁלֹא גְבוּשׁ
 וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת אומרים:

רָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי
 יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ, לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלַנּוֹחַ
 בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָה, וּבְרִצּוֹנָה הִנִּיחַ לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ, שְׁלֹא תֵהָא צָרָה וְיִגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם
 מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנַחֲמַת צִיּוֹן עִירָךָ,
 וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא בַעַל
 הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחָמוֹת:

בראש חדש ויר"ט ומועדים אומרים כאן יעלה ויבא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיִגִיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֵד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקְדוּנָנוּ, וְיִזְכְּרוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
 קְדֻשָּׁךָ, וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה,

לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם
 בְּרִי"ה רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. בַּפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. בַּשְּׁבוּעוֹת חַג
 הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה. בְּסוּכוֹת חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה. בַּשְּׁמִיעַ וּבַשִּׁית שְׁמִינִי
 עֲצַרְתָּ הַחַג הַזֶּה. בְּרִי"ה הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. יְלָדִים הַאוֹכְלִים בְּיוֹ"כ הַכַּפּוּרִים
 הַזֶּה.

וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

**וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
 אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ,
 יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה
 יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב, וְהַמְטִיב לְכָל, שְׂבָבָל
 יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יִיטִיב לָנוּ.
 הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד לֶחֶן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ, הַצֵּלָה וְהַצְּלָחָה,
 בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה, נְחָמָה, פְּרִנְסָה וְכֻלְּלָה,
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְכָל טוֹב, וּמְכָל טוֹב
 לְעוֹלָם אֵל יַחֲסֵרְנוּ: אָמֵן.

הַרְחַמְנוּ, הוּא יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. הַרְחַמְנוּ,
 הוּא יַתְבַּרְךָ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. הַרְחַמְנוּ, הוּא

יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דְּוָרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנֶצַח
נְצָחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחֵמֵנוּ,
הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד. הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁבֵּר עֲלֵנוּ
מֵעַל צָוָאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוּמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה
וְעַל שְׁלֶחָן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עֲלָיו. הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח
לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת:

ברכת האורח

לזכר

יְהִי רַצוֹן שְׁלֵא יִבוֹשׁ בְּעַל
הַבַּיִת לְעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא
יְכַלֵּם לְעוֹלָם הַבָּא. וְיִצְלַח
מְאֹד בְּכָל נְכֻסָּיו וְיִהְיֶה נְכֻסִּי
וְנְכֻסֵינִי מוֹצְלָחִים וְקָרוֹבִים
לְעִיר וְאֵל יִשְׁלוֹט שְׁטָן לֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂי
יָדָיו וְאֵל יִדְּקֵק לֹא לְפָנָיו
וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר
חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן מַעֲתָה
וְעַד עוֹלָם:

לנקבה

יְהִי רַצוֹן שְׁלֵא תִבוֹשׁ בְּעַלְת
הַבַּיִת לְעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא
תְכַלֵּם לְעוֹלָם הַבָּא. וְתִצְלַח
מְאֹד בְּכָל נְכֻסֵיךְ וְיִהְיֶה
נְכֻסֵיךְ וְנְכֻסֵינוּ מוֹצְלָחִים
וְקָרוֹבִים לְעִיר וְאֵל יִשְׁלוֹט
שְׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ וְאֵל יִדְּקֵק לֹא
לְפָנֶיךָ וְלֹא לְפָנָינוּ שׁוֹם דְּבַר
הַרְהוּר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת
הַזֶּה, וְאֶת (אָמִי מוֹרֵתִי) בְּעַלְת הַבַּיִת
הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לָהֶם. (ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי

(וְאָבִי וְאָמִי) וְאֶת אֲשֶׁר־תִּי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לִי, אוֹתָנּוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, כָּל־כָּל, מְכַל, כָּל, בֵּן
יְבָרַךְ אוֹתָנּוּ כְּלָנוּ יַחַד, בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר
אָמֵן:

**בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוּת, שְׁתַּחֲוֶה
לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ,
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם)*:**

(* לברית מילה אחר בעיני אלהים ואדם יאמר זה:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אָבִי הַיָּלֵד וְאִמּוֹ, וְיִזְכְּרוּ לְגַדְלוֹ וּלְחֻנְכּוֹ וּלְחֻכְמוֹ, מִיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יִרְצָה דָּמוֹ, וְיִהְיֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ. אָמֵן:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּגִילָה,
וְיִשְׁלַם פְּעֻלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ כְּפוּלָה, וְיִתְנַהֵוּ לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ. אָמֵן:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ רַךְ הַנְּמוּל לְשִׁמוּנָהּ, וְיִהְיֶה יָדָיו וְלָבֹו לְאֵל אָמוּנָהּ,
וְיִזְכְּהָ לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שֶׁלֹּשׁ פְּעֻמִּים בַּשָּׁנָה. אָמֵן:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ הַמָּל בְּשַׂר הָעֶרְלָה, וְיַפְרַע וּמְצִץ דָּמֵי הַמִּילָה, אִישׁ
הַיָּרָא וְרַךְ הַלֵּבָב עֲבוּדֵתוֹ פְּטוּלָה, אִם שָׁלַשׁ אֲלָה לֹא יַעֲשֶׂה
לָהּ. אָמֵן:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים, בְּזֻכוֹת חֲתָן לְמוּלוֹת דָּמִים,
לְבִשָׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים, לְעַם אֶחָד מְפֹרָד וּמְפָרֵד בֵּין
הָעַמִּים. אָמֵן:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כְּהֵן צְדָק אֲשֶׁר לִקַּח לְעִילּוֹם, עַד הוֹכֵן כְּסָאוֹ
כְּשִׁמְשׁוֹ וְיִהְיֶה לָנוּ, וְיִלְט פְּנֵיו בְּאֲדָרְתוֹ וְיִגְלוֹם, בְּרִיתֵי הַיְתָה אֶתוֹ
הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. אָמֵן:

הרחמן הוא יוכנו לימות המשיח וכו':

בשבת: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִנְחֵילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ שַׁבַּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

ב"ח: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

ב"ט: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִנְחֵילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:

ב"ה: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בסוכות: הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִקְיָם לָנוּ אֶת סֵכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֵי הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. בחול **מְגִדִּיל** (ביום שיש בו מוסף ובסעודת מלוכה אומרים **מְגִדִּיל**) **יְשׁוּעוֹת מְלִכּוֹ, וְעֵשָׂה חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ, לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:**

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשוּ וְרָעְבוּ, וְדַרְשֵׁי יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְיָ, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: נַעַר הָיִיתִי, גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְצֵב, וְזֶרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם: יְיָ עַז לְעִמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

שבע ברכות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִכַּל בְּרָא לְכַבוֹדוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם דְּמוּת תְּבִנְתּוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עַדִּי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל הָעֵקֶרָה, בְּקַבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה: שִׂמַּח תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים, בְּשִׂמְחָה יִצִּירְךָ בְּגַן עֵדֶן מִקֶּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח חַתָּן וְכַלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּרָא שָׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, חַתָּן וְכַלָּה, גִּילָה רִנָּה, דִּיּוּצָה וְחִדּוּהָ, אֲהִבָּה וְאַחֲוָה, וְשְׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעֲרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קוֹל שָׁשׁוֹן, וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חַתָּן וְקוֹל כַּלָּה, קוֹל מִצְהָלוֹת חַתְּנִים מְחַפְּתִים וּנְעָרִים מְמַשְׁתָּה נְגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח חַתָּן עִם הַכַּלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ברכת מעין שלש – אשכנז

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על

על שבעת המינים העץ ועל פרי העץ	על היין הגפן ועל פרי הגפן	על מונות המחיה ועל הכלכלה
--------------------------------------	---------------------------------	---------------------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה, שרצית והנחלת לאבותינו, לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, ונאכל מפריה, ונשבוע מטובה, ונברך עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה. **ברית:** וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה. **ראש השנה:** וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה. **ביום טוב:** ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה.

כי אתה יי טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ

על היין ועל הפרות. ברוך אתה יי על הארץ ועל הפרות*:	על שבעת המינים ועל פרי הגפן. ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן*:	על מונות ועל המחיה. ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה*:
--	---	--

*על היין שגדל בארץ ישראל אומרים: "ועל פרי גפנה".
*על פירות משבעת המינים שגדלו בארץ ישראל אומרים: "ועל פרותיה".

סדר ברכת המזון – עדות המזרח

למנצח בנגנת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי:

שלשה שאכלו כאחד חייבים בוּימון, וכך מומנין:

המומן אומר: בך שותקם (הב לן ונגריף למלכא עלאה קדישא) ועונים: שמים.	המומן אומר: בך שות מלכא עלאה קדישא (בשבת: וברשות שבת מלכתא) (ביום טוב: וברשות יומא טובא קדישא) (בסוכות: וברשות שבועה אשפיזין עלאין קדישין) וברשות מורי ורבותי וברשותכם, נברך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו.
וענין המסובין: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול תמיד חיינו.	המומן אומר: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול תמיד חיינו.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם
כִּלּוּ בְטוֹבוֹ בְּחֵן בַּחֲסֵד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים
רַבִּים. נִתֵּן לָחֶם לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֲסַר
לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן תִּמְיֵד לְעוֹלָם
וְעַד. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִנְס לְכָל
וְשִׁלְּחָנוּ עֲרוּף לְכָל וְהִתְקִין מַחִיָּה וּמִזֶּזֶן
לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב
חֲסָדָיו כְּאָמֹר. פּוֹתַח אֵת יָדָהּ. וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַזֶּן אֵת
הַכֹּל:**

נוֹדָה לָהּ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה בְּרִית
וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּזֶן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ
וְשָׁחַתְתָּ מֵת בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלֹּמְדָתָנוּ.
וְעַל חֲקֵי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים
וּמִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרִנְס אוֹתָנוּ:

בחנוכה ופורים אומרים כאן ועל הניסים:

**וְעַל הַנְּסִים. וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת
וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הַבְּזֻמָּן הַזֶּה:**

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה.
כשעמד עליהם מן הרשע.
בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים
ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר ושללם לבז.
ואתה ברחמיך הרבים הפרת את
עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות
לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו
על העץ. ועשית עמהם נס ונפלא
ונודה לשמך הגדול סלה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי
ובניו כשעמדה מלכות וזן הרשעה על
עמך ושראל לשבחתם תורתך ולהעבירם מחקי
ורצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את
נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד
טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית
שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית
תשובה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו
בניך לך ביר ביתך ופנו את היכלך. וטהרו את
מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו
שמונת ימי חנוכה אלו בהלל ובהודך אה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול
סלה:

**וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבַרְכִים
אֵת שְׁמֶךָ כְּאָמֹר וְאַכְלַת וּשְׁבַעְתָּ. וּבִרְכַת
אֵת יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּזֶן:**

**רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מְעוֹנֶךָ.
וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ זוֹנְנֵנוּ.**

פְּרַנְסָנוּ. כִּלְכִלְנוּ. הִרְוִיחְנוּ הַרוּחַ לָנוּ מִהֶרָה
מִכֹּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְיַדֵי מַתְנוֹת בְּשׂוּר וְדָם. וְלֹא לְיַדֵי הַלְוָאָתָם.
אֲלֹא לְיַדֵּךְ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה. הַעֲשִׂיָּה
וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם
הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תִּחְזַרְנָה לְמְקוֹמָהּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים:

רְצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי. הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מְלַפְנֶיךָ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנּוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג
בּוֹ כְּמִצְוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ. וְאֵל תְּהִי צָרָה וַיְגוֹן בְּיוֹם
מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. כִּי
אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחֻמוֹת: וְהִגַּם שְׂאֲכָלְנוּ וְשִׁתִּינוּ
חָרְבַן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שִׁכַּחְנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ
לְנֶצַח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אַתָּה:

בראש חודש וכיום טוב ובחול המועד ובראש השנה אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצָה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֵּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וַיִּזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וַיִּזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ.
וַיִּזְכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה.

לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
בְּרִי"ח רֵאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה: בַּפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (בִּירֵ"ט טוֹב)
מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה: בַּסּוּכּוֹת חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (בִּירֵ"ט טוֹב)
מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה: בַּשְּׁבוּעוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב
מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה: בַּשְּׁמִינִי עֲצֵרַת שְׁמִינִי חַג עֲצֵרַת הַזֶּה, בְּיוֹם
טוֹב מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה: בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה: בְּיוֹם טוֹב
מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה:

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
וּפְקֻדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר
לְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: פְּרוּף
אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש:
אָמֵן):

פְּרוּף אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעַד הָאֵל
אֲבִינוּ מְלַכְנוּ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ.
קְדוֹשְׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל.
הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם
הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִיטִיב
לָנוּ. הוּא גְּמָלְנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמָלְנוּ
לְעַד חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְּלָה וְכָל טוֹב:
ועונים אָמֵן:

הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁתַּבַּח על כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחַמֵּן הוא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחַמֵּן הוא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָ נִצְחִים: הַרְחַמֵּן הוא יִפְרִנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּזוּי בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר: הַרְחַמֵּן הוא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁלַח בְּרָכָה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו: הַרְחַמֵּן הוא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מִהָרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: הַרְחַמֵּן הוא יוֹלִיכֵנוּ מִהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחַמֵּן הוא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחַמֵּן הוא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֻבָּה: הַרְחַמֵּן הוא יִבְרָךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִפְּלָא. כֵּן יִבְרָךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחַמֵּן הוא יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת: הַרְחַמֵּן הוא יִנְחִילָנוּ עוֹלָם שְׁכֵלוֹ שְׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
בר"ח: הַרְחַמֵּן הוא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
בר"ה: הַרְחַמֵּן הוא יַחְדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
בסוכות: הַרְחַמֵּן הוא יִזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסֶכֶת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיֹתָן: הַרְחַמֵּן הוא יִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ שְׁפַע קִדְשָׁה וְטָהָרָה מִשְׁבְּעָה אוֹשְׁפִיּוֹזִין עֲלָיִן קְדִישִׁין, זְכוּתָם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצָנָה עֲלֵינוּ:
במועדים: הַרְחַמֵּן הוא יִגִיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשֵׁלֹם:
ביום טוב: הַרְחַמֵּן הוא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכֵלוֹ טוֹב:

הַרְחַמֵּן הוא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

ברכת האורח:

הַרְחַמֵּן הוא יִבְרָךְ אֶת הַשְּׁלֶחָן הַזֶּה שְׂאֲכַלְנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְּחָנוֹ שֶׁל אֲבָרָהּם אָבִינוּ כֹּל רַעַב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל וְכֹל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יַחֲסֵר מִמֶּנּוּ כֹּל טוֹב לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן: הַרְחַמֵּן הוא יִבְרָךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסַּעֲדָה הַזֹּאת. הוא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שִׁיחִיו. וּבְנִכְסִים שִׁירְבוּ. בְּרַךְ יְיָ חֵילוֹ וּפְעָלָיו יִדְּיוֹ תִרְצֶה. וְיִהְיֶה נִכְסָיו וּנְכֻסֵּינוּ מְצֻלְחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר. וְאֵל יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עֲזוֹן. שֶׁשׁ וְשִׁמַּח כֹּל הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וּכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

בסעודת המילה:

הַרְחַמֵּן הוא יִבְרָךְ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אָבִי הַבֵּן. הוא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹלְדֵת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: הַרְחַמֵּן הוא יִבְרָךְ אֶת הַיֶּלֶד הַנוֹלָד. וְכִשֶּׁם שְׁזָכָהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוא לְמִיּוֹלָה כֶּף יִזְכָּהוּ לְכַנֵּס לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלְמַצּוֹת וְלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחַמֵּן הוא יִבְרָךְ אֶת מַעֲלַת הַסַּנְדֵּק וְהַמוֹהֵל וְשָׂאֵר הַמְּשַׁתְּדָלִים בְּמַצָּוָה, הֵם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם:

בסעודת החתן:

הִרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת הַחֲתָן וְהַכֵּלָה בְּכַנִּים וְזָכְרִים
לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבַּרַךְ: הִרְחַמֵּן הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל
הַמְּסַבִּים בְּשִׁלְחֵן הַזֶּה, וַיִּתֵּן לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאַלּוֹת
לְבַנּוֹ לְטוֹבָה:

**הִרְחַמֵּן הוּא יַחֲיֵינוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לַיָּמֹת
הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי**

הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִיל (בַּיּוֹם שְׂמֹת־פְּלִילִים מוֹסֵף, וְכֵן בְּמוֹצָאֵי
שַׁבַּת אֹמְרִים: **מְגִדוֹל) יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֵשָׂה חֶסֶד**
לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים
רְשׁוֹ וְרַעְבוּ. וְדַרְשֵׁי יִי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: נֶעַר
הַיִּיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזָב. וְזָרְעוֹ
מִבְּקֵשׁ לַחֵם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוּוֶה. וְזָרְעוֹ
לְבִרְכָה: מַה שְּׂאֲכִלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמַה
שְׁשָׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרִפּוּאָה. וּמַה שְּׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה
לְבִרְכָה כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ
כְּדַבֵּר יִי: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיִּי. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיִי. וְהָיָה יִי
מִבְּטָחוֹ: יִי עֲזֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן. יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

שבע ברכות

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵבֵל בָּרָא
לְכַבּוּדוֹ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם דְּמוּת תְּבַנִּיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ
מִמֶּנּוּ בְנֵי עַדֵי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגְּל הָעֶקְרָה, בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ
בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח צִיּוֹן בְּכַנְיָהּ:

שִׂמְחַ תְּשַׂמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים, בְּשִׂמְחָה יִצִּירְךָ בְּגֵן
עֵדֶן מִקֶּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח חֲתָן וְכֵלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא
שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה, חֲתָן וְכֵלָה, גִּילָה רְנָה, דִּיּוּצָה

וְחֻדוּהָ, אֲהֵבָה וְאַחֲוָה, וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרָה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם,
קוֹל שָׁשׂוֹן, וְקוֹל שִׂמְחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֵּלָה, קוֹל
מִצְהָלוֹת חֲתָנִים מִחֻפְתָּם וּנְעָרִים מִמִּשְׁתָּה נְגִינָתָם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמַּח חֲתָן עִם הַכֵּלָה: וְעוֹנִים
הַקְהָל: אָמֵן: וְאַחַר כֵּךְ אֹמְרִים: וּמְצַלִּיחַ:

סְבָרֵי מְרַנֵּן: וְעוֹנִים: לְחַיִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

ברכת מעין שלש - עדות המזרח

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על

על מוונת המחיה ועל הכלכלה	על היין הגפן ועל פרי הגפן	על שבעת המינים העץ ועל פרי העץ
---------------------------------	---------------------------------	--------------------------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנחלת לאבותינו, לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל מזבחתך, ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. והעלנו לתוכה. ושמחנו בבנינה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה. בראש חודש וזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה. בראש השנה וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה. ביום טוב ובחול המועד ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה, ביום (כדור) טוב) מקרא קדש הזה.

כי אתה יי טוב ומטיב לכל, ונודה לך יי אלהינו על הארץ

על מוונת ועל המחיה. ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה*:	על שבעת המינים ועל פרי הגפן. ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן*:	על היין ועל הפרות. ברוך אתה יי על הארץ ועל הפרות*:
--	---	--

*יעל היין שגדל בארץ ישראל אומרים: "ועל פרי גפנה".
יעל פירות משבעת המינים שגדלו בארץ ישראל אומרים: "ועל פרותיה".
יעל מוונת של איי אומרים: "על מחיתה ועל כלכלתה".*

שירים חסידיים

אחת שאלתי

אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו:

אין ערוך לך

אין ערוך לך ה' אלוקינו בעולם הזה. ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא. אפס בלתיך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחיית המתים:

אנא מלך

אנא מלך מלכי המלכים צוה למלאכיה מלאכי השרת משרתי עליזון שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבוטח לביתי ביום קדשנו כי הדלקתי נרותי והצעתי משתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת.

אני מאמין

אני מאמין באמונה שלמה,

אבינו אב הרחמן

אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמע וללמד וללמוד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה:

אגיל ואשמח בלבבי

אגיל ואשמח בלבבי. בראותי כי מאויבי תריב ריבי. ולציון גואל תביא:

אדרבה

אדרבה תן בלבנו שונראה כל אחד מעלות חברינו ולא חסרונם, ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך, ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה, ותחזק אותנו באהבה אליך, כאשר גלוי וידוע לפניך שיהא הכל נחת רוח אליך, אמן כן יהי רצון:

בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה, עם כל זה אֲחַפֵּה לֹא בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא:

היסח הדעת

אין בן דוד בא אלא בהסח הדעת, אבל איך מסיחים דעת מהמשיח:

הנה אנכי

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

והיה כעץ שתול

והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלה לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח:

והיא שעמדה

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לבלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם:

והיה ביום ההוא

והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים:

וזכנו לקבל שבתות

וזכנו לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות:

וזכני לגדל

וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אהבי ה', יראי אלוקים, אנשי אמת, זרע קודש, בה' דבקים. ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא:

זכרני נא

זכרני נא וזכרני נא אף הפעם הנה האלקים, ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים:

טוב להודות

טוב להודות לה', ולומר

לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ונאמונתך בלילות:

יברכך

יברכך ה' מציון, ויראה בטוב ירושלים כל ימי חייה: ויראה בנים לבניה, שלום על ישראל:

ירושלים אורו של עולם

ירושלים אורו של עולם. ומי הוא אורה של ירושלים, הקדוש ברוך הוא:

יהי החודש הזה

יהי החודש הזה כנבואת אבי חוזה. וישמע בבית זה. קול ששון וקול שמחה: חזק ימלא משאלותינו. אמין יעשה בקשתנו. והוא ישלח במעשה ידינו ברכה והצלחה:

כאיל תערג

כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלקים: צמאה נפשי לאלקים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלקים:

כה אמר ה'

כה אמר ה' וכרתי לך חסד נעוריה, אהבת כלולותיה, לכתר אחרי במדבר, בארץ לא זרועה:

למען אחי ורעי

למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך:

כי הרבית

כי הרבית טובות אלי, כי הגדלת חסדך עלי: ומה אשיב לך והכל שלף, לך שמים אף ארץ לך: ואנחנו עמוך וצאנך, ותפצים לעשות רצונך:

כל העולם כולו

כל העולם כלו גשר צר מאד, והעיקר לא לפחד כלל:

מאמינים

ישראל בטח בה', עורם ומגנם הוא: אנחנו מאמינים בני מאמינים, ואין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים.

פי צדיק

פי צדיק יהגה חכמה
ולשונו תדבר משפט.
תורת אלקיו בלבו לא
תמעד אשריו. והתענג על
ה' ויתן לה משאלת לבו:

רבנו של עולם

רבנו של עולם אני יודע
שבית המקדש השלישי
אינו בנוי מאבנים הוא
בנוי מדמעות, ואם כל
מה שאמה צריך רק עוד
דמעה אחת בבקשה קח
את שלי, רבנו של עולם
קח את שלי:

שירו למלך

ועתה בנים שירו למלך,
בתפארת מפואר, ואשרי
עבדיו המשמיעים בקול
שבחו:

תפלה לעני

תפלה לעני כי יעטף ולפני
ה' ישפך שיחו: ה' שמעה
תפילתי ושוועתי אליך
תבוא: אל תסתתר פניך
ממני ביום צר לי:

מה אהבתי

מה אהבתי תורתך, כל
היום היא שייחתי:

מהרה ה' אלקינו

מהרה ה' אלקינו ישמע
בערי יהודה ובחוצות
ירושלים, קול ששון, וקול
שמחה, קול חתן וקול
כלה, קול מצהלות חתנים
מחפתם, ונערים ממשטה
נגינתם:

נר לרגלי דברייך

נר לרגלי דברך ואור
לנתיבותי: נשבעתי ואקימה
לשמור משפטי צדקך:

ענבי הגפן

ענבי הגפן בענבי הגפן
דבר נאה ומתקבל:

ענוים

בשעה שמלך המשיח בא
עומד על גג בית המקדש
ומשמיע לישׂראל ואומר:
ענוים ענוים, הגיע זמן
גאולתכם. ואם אין אתם
מאמינים ראו באורי
שׂורח: